

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1983- 1984

Nr. 11

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

27 MAART 1984

INHOUDSOPGAVE

| | Blz. |
|--|------|
| I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING | |
| A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4) | |
| G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid | 373 |
| K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur | 376 |
| M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden . . . | 386 |
| Mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg . | 387 |
| P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud | 390 |
| J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting | 393 |
| R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid | 394 |
| J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs | 396 |
| B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5) | |
| Nihil | 407 |
| II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6) | |
| K. Poma, Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur | 407 |
| P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud | 408 |
| J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs | 409 |
| III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5) | |
| Nihil | 413 |

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

G. GEENS VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 40 van 16 februari 1984 van de heer L. VANVELTHOVEN

Vlaamse administratie — Computerisering en buretica

Kan de geachte Minister mij de naam van de constructeur meedelen die de randapparatuur van de computereenheid S.25 leverde aan de Vlaamse administratie?

Kan de Minister mij tevens de naam van de constructeurs geven die een schrijfmachine met geheugen en een tekstverwerker leverden, respectievelijk aan de administratie ruimtelijke ordening en leefmilieu en de administratie gezin en maatschappelijk welzijn CBGS?

Wat is de concrete huurprijs van de IBM-randapparatuur die ter beschikking staat van de Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest'?

Hoc is de naam van de constructeur van de woordprocessor die aan de BRT geleverd werd? Welke wijze van gunnen (offerte, aanbesteding, onderhandse overeenkomst) gingen die aankopen vooraf?

Aanvullend antwoord

Aan het bestuur voor lichamelijke opleiding, sport en openluchtlevens werd de randapparatuur van de computereenheid S.25 geleverd door N.V. ICL Belgium, Lloyd Georgelaan 7, 1500 Brussel.

De S.25 werd op het bestuur voor lichamelijke opvoeding, sport en openluchtlevens geïnstalleerd ten gevolge van een capaciteitsuitbreiding van de vroegere computereenheid S. 10. Deze computereenheid werd eveneens, via onderhandse overeenkomst, geleverd door bovenstaande firma.

Wat de Administratie voor ruimtelijke ordening en leefmilieu betreft werd voor het bestuur voor Monumenten- en Landschapszorg een schrijfmachine met geheugen gekocht bij de firma Olympia en een tekstverwerker bij de firma Hardmix Electronics.

De constructeur van de op het CBGS beschikbare tekstverwerker is Compucorps (distributie in België door Pro Data).

Wat betreft de procedure tot aanschaffing heeft het CBGS zich gewend tot een studie bureau om vooraf de behoeften te bepalen alsmede om de technische onontbeerlijke voorwaarden vast te leggen van de meest adequate apparatuur.

Verschillende firma's werden gecontacteerd met het oog op een schriftelijke prijs offerte voor de meest geschikte uitrusting-tekstverwerking:

Het Studie bureau SIRA zelf heeft een prijsaanbieding ingediend met vier wisselsystemen nl.

- systeem Prodata-Compucorp
- systeem Wordplex-Ormas
- systeem Pertec PCC 2000 MT2 Wordflow
- systeem CII Honeywell Bull TTX 80

de firma Ahrend (tweewisselsystemen)
de firma Mai NV Belgium (systeem Wordstream)
de firma IBM
de firma Olivetti
de firma Arelco
de firma Philips

Uit de vergelijking van de prijzen voor de apparaturen die konden worden weerhouden was het systeem Prodata-Compucorp, door het Studie bureau Sira in haar prijs offerte aangeboden voor een volledige uitrusting, werkelijk de laagste prijs.

Vraag nr. 41 van 16 februari 1984 van mevrouw W. DEMEESTER-DE MEYER

Ondernemingen met overheidssteun — Tewerkstelling van minder-validen

Met mijn vraag nr. 14 van 14.12.1983 stelde ik reeds een aantal vragen omtrent de (verplichte) aanwerving van minder-validen door bedrijven die overheidssteun genieten.

Elk jaar maakt het Rijksfonds voor Sociale Reclasseering van Minder-validen melding van deze regeling die enkel geldt voor het Vlaamse landsgedeelte.

In het laatste beschikbare jaarverslag van 1982 staat vermeld dat op een toezegging van 1.086 aanwervingen op 3 1.12.1982 effectief 397 minder-validen werden aangeworven.

Graag vernam ik of bij de betrokken bedrijven nog wordt aangedrongen op de uitvoering van de afgesproken maatregelen inzake tewerkstelling van minder-validen. Of werden afwijkingen toegestaan omdat de vooropgezette doelstelling niet kan worden bereikt?

Antwoord

De enige sanctie die kan worden opgelegd bij niet naleving van de verplichting tot aanwerving van minder-validen, bestaat in de terugvordering van de verleende investeringssteun of van een deel daarvan.

De mogelijkheid tot terugvordering verjaart echter na drie jaar als de steun verleend werd onder de vorm van een rentetoeelage en na vier jaar als het gaat om een kapitaalpremie.

Op de vroeger opgelegde verplichtingen werd door mij geen enkele afwijking toegestaan. De desbetreffende beslissingen werden trouwens getroffen **vóór** 1979, zodat juridisch geen mogelijkheid tot herziening meer bestaat.

Vraag nr. 46
van 2 maart 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Kallo — LPG-terminal

Te Kallo staan de eerste huizen op ongeveer 1.600 m van de LPG-terminal. LPG is niet zonder gevaar en daar is de Nederlandse regering zich blijkbaar ten zeerste van bewust. Zij treft immers verschillende strenge maatregelen om zoveel mogelijk LPG-rampen te voorkomen.

Volgens het antwoord op mijn parlementaire vraag nr. 19 van 12.1.1983 werd bij de keuze van de inplanting van de LPG-terminal te Kallo bepaald dat er zich geen naburige industriële bedrijven met een grote personeelsbezetting mogen bevinden op minder dan 300 m van de eigenlijke inrichting. Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Wat is een grote personeelsbezetting? Kunt u mij de onderverdeling geven van het tewerkgesteld personeel?
2. Hoeveel werknemers zijn thans in dienst op de LPG-terminal te Kallo? Wordt de tewerkstelling nog uitgebreid? Zo ja, wanneer en met hoeveel eenheden?

Antwoord

De LPG-terminal te Kallo bevindt zich thans op een afstand van zowat 2 km van het dichtbijzijnde industrieel bedrijf. De optie om op minder dan 300 meter afstand geen industriële inplanting met grote personeelsbezetting toe te laten, moet worden beoordeeld en gedefinieerd bij het onderzoek van nieuwe inplantingsaanvragen.

Op de terminal zijn thans 20 personen tewerkgesteld. Een verdere toename van dit bestand wordt verwacht, maar het ritme ervan zal uiteraard worden bepaald door de evolutie van het marktaandeel van de onderneming.

Vraag nr. 48
van 2 maart 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Privé-sector en Vlaamse overheid — Milieuinvestering

Kan de geachte Minister mij meedelen:

1. Hoe groot de milieu-investering de laatste 3 jaar bedroeg, gedragen door de privé-sector en de Vlaamse overheid voor :
 - a. energie-opwekking;
 - b. drinkwater en industriële waterzuivering;
 - c. rioolwaterverzameling en -zuivering;
 - d. bodemsanering.
2. Hoeveel in Vlaanderen in diezelfde periode werd geïnvesteerd voor grondstoffen, energie- en hulp-

stoffen, nodig voor het onderhoud en de exploitatie van zuiverings- en verwerkingsinstallaties?

3. Hoeveel vertegenwoordigt de milieu-industrie (research-technologische productie, sanering) in Vlaanderen in het BNP van ons land?
4. Bestaan er bij de Vlaamse Executieve plannen om vraag en aanbod van milieutechnologie in Vlaanderen te analyseren en te coördineren?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs.

Antwoord

De door het geachte lid gevraagde cijfergegevens zijn niet beschikbaar. In de huidige stand van de statistische mogelijkheden zou de verzameling ervan de organisatie van een speciale enquête vergen. Dit zou meteen een nieuwe administratieve belasting van het bedrijfsleven meebrengen.

Wat betreft de synergie tussen vraag en aanbod qua milieutechnologie is een voorbereidend onderzoek aan de gang.

Vraag nr. 50
van 2 maart 1984
van de heer W. BEYSEN

Vlaams Centrum voor Kwaliteitszorg — Werking

In afwachting dat op uw initiatief een Vlaams Centrum voor Kwaliteitszorg zal worden opgericht — een initiatief waarvan de doelstellingen kunnen worden toegejuicht — wens ik van de geachte Minister te vernemen.

1. Welke resultaten de provinciale centra voor kwaliteitszorg de laatste tien jaar hebben geboekt?
2. Over welke personeelsformatie en welke budgettaire middelen deze provinciale centra voor kwaliteitszorg kunnen beschikken?

Antwoord

De provinciale centra voor kwaliteitszorg werden opgericht op exclusief privé-initiatief. Hun doel bestaat erin de ondernemingen aan te sporen tot integrale kwaliteitszorg en de technische methodologie te ontwikkelen die daarvoor vereist is.

De centra hebben geen eigen personeel. Zij organiseren conferenties, seminars, werkgroepen en bedrijfsbezoeken, met de medewerking van animatoren en specialisten die hen door hun actieve leden ter beschikking worden gesteld. De daartoe vereiste financiële middelen worden opgebracht door het lidmaatschap en door de inschrijvingsgelden op de diverse manifestaties.

De centra leveren bijzonder verdienstelijk werk, wat onder meer mag blijken uit het feit dat het totaal aantal leden toenam van 558 in 1982 tot 714 in 1983.

Vraag nr. 51
van 7 maart 1984
van de heer N. DE BATSELIER

GIMV-ASLK — Participatie

Onlangs leek het erop dat ASLK een participatie zou nemen in de GIMV.

Dit ging echter niet door.

In De Standaard van 28 februari 1984 beweert de heer Clair Ysebaert, ondervoorzitter van de GIMV, dat de Voorzitter van de Vlaamse Executieve op „het ultieme ogenblik 600 miljoen van de ASLK wou voor „zijn” superlab en niet koos voor de 100 miljoen voor de GIMV”.

Uit deze beweringen zou men kunnen afleiden dat:

- a. de Voorzitter of de VE prioriteit gegeven heeft aan superlab;
- b. dat deze beide dossiers gekoppeld waren;
- c. dat de verantwoordelijkheid voor de niet-participatie van ASLK en de GIMV bij de Voorzitter van de Vlaamse Executieve lag.

Graag zou ik van de geachte Voorzitter te weten komen of deze drie zaken correct zijn.

Antwoord

Ik betreur de uitlatingen waarnaar het geachte lid verwijst. Zij stroken trouwens niet met de waarheid.

De participatie van een financiële instelling is voor elke houdstermaatschappij en dus ook voor de GIMV een hefboom voor de opsporing van goede projecten en voor de verdere ontwikkeling van de belggingsactiviteit.

De enige reden waarom de ASLK-beslissing tot participatie in de GIMV niet kon worden uitgevoerd, ligt in het feit dat die beslissing niet werd goedgekeurd door de ter zake bevoegde nationale voogdijoverheid.

Vraag nr. 52
van 7 maart 1984
van de heer N. DE BATSELIER

Vlaanderen — Samenstelling Subregionaal Tewelkstellingscomité

Graag zou ik van de geachte Voorzitter de nieuwe gedetailleerde samenstellingen van de diverse STC's in Vlaanderen kennen en hun verschillen ten opzichte van de huidige samenstelling per organisatie of administratie.

Wat zijn hier de redenen om het globaal aantal van samenstellende leden te verminderen?

Zijn deze verminderingen inzonderheid op het beperken van de sociale gesprekspartners of op het aantal afgevaardigden van de overheid?

Hoeveel mannen en hoeveel vrouwen zijn in totaal afgevaardigd in de STC's door respectievelijk de sociale gesprekspartners en door de overheid?

Antwoord

Het besluit van 11 januari 1984 (Belgisch Staatsblad van 11 februari 1984) betreffende de oprichting en de samenstelling van de subregionale tewerkstellingscomités in Vlaanderen, is tot stand gekomen na uitvoering en vruchtbaar overleg met de Vlaamse sociale partners in de schoot van het VESOC.

Wat de samenstelling van de STC's betreft, kan met de vroegere toestand de volgende vergelijking worden gemaakt:

| | Nieuwe STC's | Oude STC's |
|----------------------------|--------------|------------|
| 1. Werknemersmandaten | 6 | 4 tot 7 |
| 2. Werkgeversmandaten | 6 | 4 tot 7 |
| 3. Nationale overheid | | |
| — Tewelkstelling en Arbeid | — | |
| — Nationale Opvoeding | — | |
| — Planbureau | — | |
| 4. Vlaamse overheid | | |
| — Werkgelegenheid | 1 | |
| — Economie | 1 | |
| — Beroepsopleiding | 1 | — |
| — Onderwijs | 1 | — |
| 5. GERV | — | |
| 6. RVA/VDAB | | |
| — Directeur STD | 1 | |
| — Secretaris | 1 | |
| Totaal : | 18 | 16 tot 22 |

De werknemersmandaten zijn in de nieuwe comités volgens het systeem D'Hondt verdeeld tussen de in het VESOC vertegenwoordigde werknemersorganisaties, op basis van het resultaat van de jongste sociale verkiezingen in de Comités voor Veiligheid en Gezondheid in de commerciële en industriële bedrijven en in de welzijnssector, zonder het onderwijs.

De werkgeversmandaten zijn in de nieuwe comités verdeeld op basis van een afspraak tussen de in het VESOC vertegenwoordigde werkgeversorganisaties.

Voor het geheel van de 15 Vlaamse STC's hebben de werknemers en de werkgevers nu, als groep, in totaal elk 4 vertegenwoordigers meer dan vroeger. Het aantal overheidsvertegenwoordigers werd daarentegen in totaal verminderd met 30 eenheden.

Deze globale verschuivingen gaan uit van de zorg voor een snelle en efficiënte besluitvorming, conform de consensus die daarover met de sociale partners was bereikt.

In het geheel van de comités zetelen als effectief lid 8 vrouwen voorgedragen door de overheid en 2 vrouwen voorgedragen door de werknemersorganisaties. Daarnaast werden door de werknemers en de werkgevers respectievelijk 8 en 5 vrouwen afgevaardigd als plaatsvervangend lid.

Vraag nr. 53
van 7 maart 1984
van de heer N. DE BATSELIER

Internationale vakbeurs Flanders Technology International 1985 — Promotiebrochure

De tweede uitgave van de internationale vakbeurs voor nieuwe technologieën, Flanders Technology International 1985 vindt plaats te Gent van 25 februari tot en met 3 maart 1985.

De beurs wordt georganiseerd onder de hoge bescherming van Zijne Majesteit Koning Boudewijn en onder de auspiciën van de Commissie van de Europese Gemeenschappen en van het Europees Ruimte Agentschap.

De promotiebrochure is beschikbaar in het Nederlands, het Frans, het Engels en het Duits.

Graag zou ik van de geachte Voorzitter het volgende vernemen.

- a. Hoeveel brochures werden op dit ogenblik per taal gedrukt?
2. Wat is de totale kostprijs?
- c. Wie neemt deze kosten ten laste?
- d. Worden deze lasten later op de exposanten op de vakbeurs gerecupereerd?

Antwoord

De promotiebrochure uitgegeven voor Flanders Technology International 1985, is gedrukt op 34.000 exemplaren: 9.000 (N), 9.000 (F), 12.700 (E) en 3.300 (D).

De totale prijs ervan bedraagt 2.148.758 BF, alle kosten en rechten inbegrepen.

De uitgave wordt toegerekend op de ontvangsten van FTI 1985, binnen de perken van een autonome begroting, waaraan van overheidswege geen enkele toelage wordt verstrekt.

Vraag nr. 57
van 14 maart 1984
van de heer P. BREYNE

Poperinge en Wervik — RVA plaatsingsbureaus

Sedert geruime tijd doen geruchten de ronde dat wellicht zou overwogen worden de plaatsingsbureaus van de RVA te Poperinge en te Wervik af te schaffen.

Dergelijke maatregel zou ongetwijfeld allesbehalve kaderen in een actief tewerkstellingsbeleid, dat erop moet gericht zijn vooral in de door de werkloosheid het zwaarst getroffen gebieden (als de Westhoek) bij prioriteit specifieke acties te ondernemen.

Daarenboven heeft een studie van het STC-Ieper aangetoond dat alle voorwaarden aanwezig zijn voor de uitbouw in beide steden van permanente bemiddelingsdiensten die zouden beschikken over volwaardige informaticaïnfrastructuur.

Ik ben ervan overtuigd dat desgevallend de lokale autoriteiten hier medewerking zullen willen verlenen aan de totstandkoming van deze realisatie.

Ik zou u dan ook oprecht dank weten mocht positief op deze vragen kunnen ingegaan worden.

Antwoord

Ik heb de eer het geacht lid mede te delen dat het niet in de bedoeling ligt de niet-permanente plaatsingskantoren te Poperinge en te Wervik op te heffen.

Luidens artikel 18 van het koninklijk besluit van 20 december 1963 betreffende arbeidsvoorziening en werkloosheid organiseert het Beheerscomité van de RVA in de zetel van elke subregionale tewerkstellingsdienst een dienst voor openbare arbeidsbemiddeling en kunnen zo nodig hulpkantoren voor het gewest worden opgericht.

Ik heb aan de administratie van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening opdracht gegeven de mogelijkheid tot oprichting van permanente bemiddelingsdiensten in beide steden te onderzoeken en zo spoedig mogelijk een voorstel ter zake aan het Beheerscomité voor te leggen.

Uit een eerste onderzoek blijkt dat organisatorisch deze oprichting geen bijzondere problemen zou stellen op het vlak van het personeel. De noodzaak dergelijke permanente kantoren aan te sluiten op het SIMONA-bemiddelingssysteem daarentegen stelt belangrijke financiële problemen die door een partiële inbreng van de betrokken lokale besturen zouden kunnen worden opgevangen. Het lijkt aangewezen dat het subregionaal tewerkstellingscomité van Ieper daartoe de nodige contacten zou leggen en ten spoedigste daarover een advies zou uitbrengen.

K. POMA **VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE** **EXECUTIEVE** **GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR**

Vraag nr. 117
van 31 januari 1984
van de heer J. VALKENIERS

Zuidafrikaanse atleten — Internationale competitie-sport

Sinds 1976 mogen Zuidafrikaanse atleten niet meer deelnemen aan internationale competities. Deze atleten, zowel blank als zwart, leven sindsdien in een volledig isolement. Als we daarnaast nog overwegen dat de Zuidafrikaanse atleten prestaties leveren die aanmerkelijk beter zijn dan de vigerende wereldrecords, komt deze uitsluiting toch maar ongelooftwaardig over, temeer daar vooral westerse sportlui veel geld opstrijken om in Zuid-Afrika promotie- en exhibitietornooien af te werken.

Kan de geachte Minister, die ook de sport onder zijn bevoegdheid heeft, niet een eerste stap zetten om dit isolement, dat alles met politiek en niets met sport te maken heeft, te doorbreken?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen :

1. Het standpunt van de Gemeenschapsminister van cultuur, aangaande deelneming van Zuidafrikaan-

se atleten aan internationale competities kan noch mag afwijken van het officieel Belgisch standpunt ter zake. Het officieel Belgisch standpunt werd mij medegedeeld door de Minister van Buitenlandse Betrekkingen in zijn brief van 6 april 1983 nl.

— de apartheidspolitiek van de Zuidafrikaanse regering wordt reeds lange tijd herhaaldelijk en op ondubbelzinnige wijze, door ons land veroordeeld.

Deze veroordeling werd bij elke gelegenheid opnieuw bevestigd, hetzij in een multilateraal kader of in het kader van onze bilaterale betrekkingen met Pretoria; zulks geschiedde door België afzonderlijk of samen met de partners van de Tien.

— de deelname van Zuid-Afrika aan internationale samenkomsten kan niet van officiële Belgische zijde gesteund worden, gezien de politieke houding van ons land i.v.m. de apartheidspolitiek van Zuid-Afrika.

2. Het standpunt van de Raad van Europa. plechtig bevestigd tijdens de Europese Ministerconferentie (Brussel 1974, Londen 1978, Palma 1981) is dat regeringen zich niet zouden mengen in het beleid van niet-gouvernementele organisaties.

Vraag nr. 119
van 31 januari 1984
van de heer J. GABRIELS

Niet-openbare radio S in Vlaanderen — Erkenning

Met betrekking tot de niet-openbare radio's en het verdere verloop en de toepassing van het decreet ter zake. vernam ik graag de volgende inlichtingen van de geachte Minister.

Van de eerste reeks aanvragen werd volgens mijn inlichtingen een gedeelte goedgekeurd, een ander gedeelte voorlopig niet goedgekeurd.

Wat gebeurt er in de nabije of verre toekomst met nieuwe aanvragen voor erkenning van niet-openbare radio's: dienen deze aanvragen te wachten op een tweede behandeling van de eerder niet-goedgekeurde aanvragen?

2. Hoe dient de aanvraagprocedure te verlopen voor niet-openbare radio's die alsnog een eerste aanvraag willen indienen?

3. Vele niet-openbare radio's — zelfs een aantal waarvan de erkenning in eerste lezing werd goedgekeurd door de Vlaamse regering — hebben duidelijk een zendbereik dat de grenzen van wat in het decreet werd vooropgesteld, overschrijdt.

In hoeverre zal het officieel functioneren van deze radio's een beletsel zijn voor goedkeuring van een aanvraag in bijvoorbeeld een aangrenzende gemeente (in de veronderstelling dat in deze gemeente zelf geen radio actief is, wel in de buurgemeenten)?

4. In de veronderstelling dat in een bepaalde gemeente nog geen niet-openbare radio actief is, betekent dit dan ook dat een toekomstige aanvraag

van een radio in die gemeente per definitie wordt voldaan, in de veronderstelling dat de wettelijke voorschriften gevolgd worden, en rekening houdend met de kleinschaligheid van de radio's zoals bedoeld in het decreet ter zake?

5. Hoe denkt de geachte Minister het Cultuurpact toe te passen indien vanuit een bepaalde gemeente een aanvraag voor niet-openbare radio komt, gedaan door een nog niet vertegenwoordigde strekking in de niet-openbare radio's in die gemeente, en in de veronderstelling dat er qua zendfrequenties reeds voldoende radio's operationeel zijn?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen :

1. Op dit ogenblik heb ik, na advies van de Raad van Niet-Openbare Radio's, 440 vzw's in aanmerking voor erkenning genomen, onder voorbehoud van toepassing van art. 4 van het KB van 20.8.1981 houdende reglementering voor het aanleggen en doen werken van de stations voor lokale klankradio-omroep.

Wat de radio's betreft die voorlopig niet in aanmerking voor erkenning zijn genomen kan ik u meedelen dat ik aan de Raad van Niet-Openbare Radio's gevraagd heb om, in afwachting van het frequentieplan, de procedure in te zetten toegevoerd door art. 1 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 9.9.1982 betreffende de erkenning van niet-openbare radio's. Hetzelfde heb ik gedaan voor aanvragen die mij bereikten na 15.11.1982 en voor 26.10.1983.

Wat de aanvragen betreft die mij ondertussen nog altijd bereiken zal ik later, in overleg met de Raad beslissen of ik een nieuwe oproep zal doen of ik art. 1 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 9.9.1982 zal toepassen dat luidt : „ . . . Wanneer blijkt dat, nadat de erkenningen gebeurd zijn, uitzendmogelijkheden vrij blijven of vrij komen, kunnen steeds erkenningsaanvragen worden ingediend zonder dat hiervoor een oproep in het Belgisch Staatsblad wordt gepubliceerd... ”. Mijn beslissing zal uiteraard gebaseerd zijn op de mogelijkheden die het frequentieplan zal bieden.

2. Deze aanvraagprocedure zal eventueel later bepaald worden, rekening houdend met het voorgaande.

3. Het is duidelijk dat het door de RTT opgestelde frequentieplan slechts rekening zal houden met het door het decreet van 6.5.1982 en het KB van 20.8.1981 toegestane zendbereik.

Het probleem door het geachte lid opgeworpen stelt zich dus niet.

4. Ja, voor zover er een frequentie vrij is, en voor zover de eventueel in te stellen procedure waarover onder 2 sprake dat toelaat.

5. In de eerste plaats wil ik erop wijzen dat de erkende niet-openbare radio's onafhankelijk moeten zijn van een politieke partij.

Gehoopt moet worden dat de niet-openbare radio's pluralistisch zullen werken en aldus aanvaard worden door de ganse plaatselijke gemeenschap.

In het geval toch klachten rijzen zal ik uiteraard het advies en de aanbeveling van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie afwachten alvorens tot maatregelen over te gaan.

Vraag nr. 124
van 15 februari 1984
van de heer W. KUIJPERS

Brusselse randgemeenten — Franstalig maandblad

Bijgevoegd artikeltje verscheen in het Franstalig maandblad „Rigoletto” (nr. 19 - januari 1984) dat huis-aan-huis verspreid werd in Sint-Lambrechts-Woluwe en Sint-Pieters-Woluwe, evenals in de Vlaamse randgemeenten Kraainem en Wezembeek-Oppem.

Graag had ik hierover uw beleidsoordeel ontvangen.

Antwoord

Hierbij kan ik het geachte lid slechts bevestigen dat de middenstandsopleiding, ingevolge de staatshervorming van 1980, thans tot de bevoegdheid van de Gemeenschappen behoort.

Derhalve is alleen de Vlaamse Gemeenschap bevoegd voor het erkennen van de leerovereenkomsten in de zogenaamde faciliteitengemeenten en uiteraard voor de gemeenten Kraainem en Wezembeek-Oppem.

Het zogenaamde decreet „van Staatssecretaris Akkermans” vermeld in het door u bijgevoegd artikel is in feite een beleidsbeslissing die onder de vorm van een omzendbrief aan het net van de middenstandsopleiding in het bevoegdheidsgebied van de Vlaamse Gemeenschap werd opgelegd. Het strekt ertoe de eenheid van opleiding voor alle bestanddelen van de leerovereenkomst aan te houden en meer bepaald inzake programma, atelieropleiding, cursussen, begeleiding en diploma's of getuigschriften.

Daaruit volgt dat door de Vlaamse Administratie, die zoals gezegd ook bevoegd is voor de voormelde gemeenten, geen leerovereenkomsten meer worden erkend waarvan de opleiding en het cursusvolgen niet in dezelfde taal kan gebeuren, dwz in het Nederlands.

Het ligt zeker niet in mijn bedoeling deze beleidslijn die tot op heden van toepassing was, in de toekomst te wijzigen.

Indien het geachte lid kennis zou hebben van hierop afwijkende gevallen, mag hij mij deze bezorgen.

Wat het besluit van de Franse Executieve van 22 december 1983, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 3 maart 1984, betreft, en waarop het geachte lid doelt kan ik hem erop wijzen dat op administratief-gerechtigd vlak de nodige maatregelen worden genomen om dit ongedaan te kunnen maken.

Vraag nr. 128
van 16 februari 1984
van de heer O. MEYNTJENS

Centra voor Middenstandsopleiding — Subsidiëring

In de begroting voor het jaar 1984 werden de kapitaaluitgaven voor de subsidiëring van de plaatselijke Centra voor Middenstandsopleiding verminderd van 8 1,7 naar 38 miljoen.

Mag ik de Gemeenschapsminister vragen :

1. welke Centra voor Middenstandsopleiding in 1983 een subsidie kregen ;
2. welk bedrag elk centrum toegewezen kreeg;
3. aan welke criteria deze centra dienen te voldoen om aanspraak te kunnen maken op een subsidie?

Antwoord

De door het geachte lid gestelde vraag vereist een voorafgaande toelichting.

Inderdaad, de kredieten bestemd voor de subsidiëring van de Centra voor Middenstandsopleiding worden sinds 1982 ingeschreven én onder de lopende uitgaven én onder de kapitaaluitgaven. Vóór deze datum werden ze uitsluitend ingeschreven onder de lopende uitgaven.

Bij beslissing van de Vlaamse Raad werd voor het begrotingsjaar 1982 een bedrag van 89.000.000 F beschikbaar gesteld als kapitaaluitgaven ter compensatie van de ontoereikende middelen van de lopende uitgaven. Dit bedrag werd aangewend, samen met een gedeelte van de lopende uitgaven, om de kosten te dekken die voortvloeien uit het huren of het verwerven van de gebouwen waarin de activiteiten van de voortdurende vorming in de middenstand worden georganiseerd (art. 13 van het ministerieel besluit van 27 maart 1979 houdende bepaling van de rijkstoelagen voor het stelsel van de voortdurende vorming in de middenstand).

Op advies van de Inspectie van Financiën werd beslist dat vanaf het begrotingsjaar 1984, uitsluitend de kapitaalaflossingen van leningen ter verwerving van onroerende goederen door de centra als kapitaaluitgaven konden aangerekend worden. Deze beslissing leidde tot een gevoelige vermindering van deze begrotingspost in 1984 tov de twee voorgaande jaren en een evenwaardige vermeerdering van de lopende uitgaven.

Hiermede moet rekening worden gehouden bij het lezen van de bijgaande tabel als antwoord op uw vragen 1 en 2, die per centrum de bedragen aangeeft die werden aangerekend op de begrotingsposten van titel 1 en II voor de huur of verwerving van de gebouwen door de centra.

Inzake uw derde vraag en voor zover deze betrekking heeft op de subsidies bedoeld onder 1 en 2 kan ik u verwijzen naar art. 13, §2, van het meergenoemde ministerieel besluit van 27 maart 1979, verschenen in het Belgisch Staatsblad op 24 april 1979.

Subsidiëring centra — Onroerende goederen

| Benaming Centra, adres | Gesubsidieerd bedrag 1983 huur, aflossing kapitaal en intrest |
|---|---|
| ACEBE-Antwerpen, Lange Leemstraat 137. 2000 Antwerpen | 4.371.020 |
| CMO-Borgerhout, Zegelstraat 28, 2200 Borgerhout | 5.848.992 |
| CMO-Mechelen, Oude Antwerpsebaan 276, 2800 Mechelen | 5.721.360 |
| CMO-Turnhout, Grote Markt 48, 2300 Turnhout | 1.261.325 |
| HAVIMO-Asse, Nieuwstraat 112, 1700 Asse | 1.118.103 |
| INFAC-Brussel, Treurenberg 16, 1000 Brussel | 995.644 |
| INFOBO-Brussel, Stallestraat 292, 1180 Brussel | 3.616.204 |
| CMO-Leuven, Geldenaaksebaan 327. 3030 Leuven | 6.518.417 |
| LVZ-Genk, Kerkstraat 3, 3600 Genk | 5.606.072 |
| VC-Hasselt, Gouverneur Verwilghensingel 40, 3500 Hasselt | 12.905.392 |
| CMO-Neerpelt, Toekomstlaan 9, 3580 Neerpelt | 3.340.986 |
| VC-Tongeren, Matemuswal 1, 3700 Tongeren | 304.702 |
| CEMOV-Zuid-Vlaanderen, Wijngaardveld 9, 9300 Aalst | 3.276.615 |
| IMOV-Gent, Autoweg Zuid 3, 9821 Afsnee | 10.345.476 |
| CMO-Waasland, Hoge Kouter, 2700 Sint-Niklaas | 14.413.291 |
| VI-West-Vlaanderen, Spoorwegstraat 14. 8200 Brugge | 6.031.452 |
| VI-West-Vlaanderen, Rijselstraat 33, 8900 Ieper | 768.472 |
| VI-West-Vlaanderen, Doomikscstcenweg 2200. 8500 Kortrijk | 5.249.474 |
| VI-West-Vlaanderen, Gen. Jungbluthlaan 2, 8400 Oostende | 2.321.092 |
| VI-West-Vlaanderen, Oostnicuwkcrkestwg. 111. 8800 Roeselare | 2.784.840 |
| VI-West-Vlaanderen, Sint-Idesbaldusstraat 2. 8480 Veurne | 1.698.786 |
| Totaal | 98.497.715 |

Vraag nr. 129
van 20 februari 1984
van de heer T. KELCHTERMANS

Collectieve voorzieningen — Grotere participatie van de lagere sociale strata

Recentelijk stelde een onderzoeksequipe o.l.v. professor H. Deleeck (UFSIA) de resultaten voor van een onderzoek dat zij doorgevoerd had m.b.t. de differentieële participatie en profijt van de verschillende socio-professionele categorieën en inkomensgroepen aan en/of uit de collectieve voorzieningen. Hieruit bleek dat de hogere socio-professionele lagen tendentieel en proportioneel meer gebruik maken van de collectieve voorzieningen dan de lagere sociale strata. De onderzochte collectieve voorzieningen omvatten o.a. deze voor onderwijs, voor eigendomsverwerving, voor cultuur, sport en recreatie, voor gezondheidszorg, voor kinderopvang buitenshuis en voor sociale zekerheid.

Naar aanleiding van dit onderzoek vernam ik gaarne van de geachte Minister omstandig welke positief discriminerende maatregelen hij binnen zijn bevoegdheid heeft genomen en nog zal nemen ten einde de lagere strata ertoe te brengen meer van deze universele voorzieningen gebruik te maken.

NB: Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnzorg en de heren J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting, R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid en J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs.

Antwoord

Uit de studie van Dr. U. Claeys blijkt dat de hogere socio-professionele groepen meer aan sport participeren dan de lagere strata. Belangrijker bij dit onderzoek is echter de evolutie die geschetst wordt door vergelijking met een gelijkaardig onderzoek dat in 1975 werd uitgevoerd :

| Beroepsniveau | 1975 | 1980 | Vershil |
|------------------------|------|------|---------|
| Ongeschoolde arbeiders | 45.6 | 76.1 | + 30.5 |
| Geschoolde arbeiders | 60.4 | 85.0 | + 24.6 |
| Zelfstandigen | 60.5 | 84.3 | + 23.8 |
| Middenbedienden | 73.4 | 88.1 | + 14.7 |
| Hogere bedienden | 77.3 | 94.1 | + 16.8 |
| Kader | 81.8 | 96.3 | + 14.5 |

IJ. Claeys. sportbeoefening in Vlaanderen, opnieuw bekeken, Leuven. 1982.

Een eenvoudige vergelijking van deze cijfers toont onmiddellijk aan dat er binnen een periode van vijf jaar een duidelijk inhaaleffect is ontstaan wat betreft de sportbeoefening van de lagere socio-professionele strata. Ook binnen de sociale stratificatie van de sporttakken zelf is er een duidelijke kentering aan de gang. Sporten die jarenlang een elite-etiket hebben gehad, worden nu gemakkelijker toegankelijk voor de kansarmere groepen. Dit door een sterke democratisering van de sport waarop tenslotte het ganse beleid van mijn bestuur is gericht.

Als positief discriminerende maatregelen die werden genomen kunnen hier specifiek aangehaald worden :

- organisatie sportkampen en sportscholen : door deze organisaties, die openstaan voor iedereen, komen ook de zwakke socio-economische groepen in contact met de eertijds meer elitaire sporten zoals tennis, zeilen, paardrijden, skiën, watersporten e.a., hetgeen een markante democratisering in de hand werkt;
- promotie van de sport in kans-arme gebieden, toegespitst op bepaalde doelgroepen;
- jaarlijkse organisatie : „ Actie Sportief bedrijf” (in samenwerking met de Vlaamse Liga van Bedrijfs-sportbonden). Deze actie is gericht op promotie in het arbeidsmilieu;
- reducties voor sportkampen aan grote gezinnen en minder-validen.

Vraag nr. 130
van 20 februari 1984
van de heer A. DIEGENANT

Overijse — Onteigening van gronden

Op 15.11.1983 besliste de Executieve tot onteigening op het grondgebied van de gemeente Overijse van de eigendommen die toebehoren aan de gemeenten Etterbeek en Sint-Lambrechts-Woluwe en bestemd waren voor openluchtscholen.

Thans wordt vanuit de Franse Gemeenschap van het land de bedoeling te kennen gegeven in deze infrastructuur Franstalig regelmatig onderwijs in te richten, wat voor de Vlaamse Gemeenschap onaanvaardbaar is.

Om dit initiatief te verijdelen en meteen ruimte te bieden voor geschikte toeristische infrastructuur, werd tot onteigening van de bovenvermelde eigendommen beslist.

Mag ik de geachte Minister verzoeken me mee te delen hoe ver de onteigeningsprocedure, nodig ter uitvoering van de Executievebeslissing van 15.11.1983 gevorderd is?

Antwoord

Zoals ik reeds in mijn antwoord op de dringende vraag van de heer D. Vervaeke over de oprichting van Franstalige kleuterklassen antwoordde, gaf de Vlaamse Executieve op 16 november 1983 mij opdracht om te Overijse de domeinen, waarop de FDF burgemeesters van Sint-Lambrechts-Woluwe, Etterbeek en Oudergem gezamenlijk één Franstalige kleuterschool wensen op te richten, te onteigenen.

Op 15 februari 1984 was het dossier administratief in orde en werd het punt onmiddellijk op de agenda van de Vlaamse Executieve geplaatst. Het besluit werd vanaf dan wekelijks door de Vlaamse Executieve besproken en werd op 14 maart 1984 goedgekeurd.

Vraag nr. 134
van 20 februari 1984
van de heer C. DE CLERCQ

Jeugdcentra — Oprichting, patrimonium, infrastructuur, personeel en werking

Gelieve per centrum voor het jaar 1983 de volgende informatie te willen verstrekken.

1. Oprichting
De datum van ingang.
2. Patrimonium
Welk is het totaal bedrag aan gedane investeringen inzake aankoop gronden, oprichting gebouwen, infrastructuren enz.?
3. Materiaal en uitrusting
Welk is het globale bedrag inzake aankoop van materiaal en uitrusting, met vermelding van de aard?
4. Personeel
Hoeveel bedraagt het personeelsaantal, met vermelding van het statuut (vastbenoemd, BTK, con-

tractuele overeenkomst, tewerkgestelde werkløzen, detachering enz.)?

5. Werking
 - a) Inkomsten: welke inkomsten werden geboekt betaald door gebruikers, clubs, verpachting, cafetaria, restaurant enz.?
 - b) Uitgaven : welke zijn de werkingskosten en -uitgaven met opsplitsing per onderwerp?

Antwoord

In 1983 werden via de kredieten, beheerd door het Bestuur voor Jeugdvorming (sectie 39), geen jeugdcentra opgericht.

Wel werd het Jeugdcentrum Hoge Rielen, beheerd door de vzw Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme, verder uitgebouwd.

Volgende investeringen werden gedaan :

- infrastructuur: 25.989.446 F
- uitrustingsgoederen (meubels, duurzame gebruiks- goederen) : 2.442.869 F.

Personeel : status quo : 14 vaste betaalde krachten (+ 40 vrijwilligers).

Financiën : totale uitgaven : 32.68 1.3 19 F (zowel Hoge Rielen als opslagplaats).

totale inkomsten : 20.570.075 F

verschil : 12.111.075 F

Aan de vzw ADJ werd een subsidie op naam verleend van 11.700.000 F.

Het tekort van Hoge Rielen bedroeg: 3.875.343 F.

Vraag nr. 135
van 20 februari 1984
van de heer J. VALKENIERS

Raad voor Taaladvies — Injormatiekantoor voor taal- zaken te Brussel

In antwoord op mijn vraag in verband met informatiekantoren voor taalzaken te Brussel, deelde de Minister mij mede dat hem geen taalinfokantoren bekend zijn. Echter, op het departement van de Minister bestaat een Raad voor Taaladvies die uitstekend geschikt is om dit bedoelde werk te leveren.

Kan de geachte Minister nagaan of deze Raad niet voor deze taken kan worden aangewend?

Antwoord

Ik kan het geachte lid meedelen dat krachtens art. 2 van het decreet van 12 maart 1975 betreffende de Raad voor Taaladvies deze raad advies verstrekt in zaken die verband houden met de bevordering van de kennis en het goede gebruik van de Nederlandse taal. De Raad voor Taaladvies levert bijgevolg taal- informatie.

Voor de rest bestaan er geen specifieke informatie- kantoren voor taalzaken te Brussel.

Vraag nr. 138
van 23 februari 1984
van de heer J. GABRIELS

Plaatselijke openbare bibliotheek — Innen van leesgeld

In een bepaalde Limburgse gemeente int een plaatselijke openbare bibliotheek leesgeld hetgeen door het decreet niet is toegestaan.

Kan de geachte Minister meedelen:

1. op welke wijze hiertegen wordt opgetreden;
2. waar het geïnde leesgeld naartoe gaat, naar de plaatselijke openbare bibliotheek of naar de gemeentekas?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik het volgende meedelen.

Het innen van leesgeld door een Plaatselijke Openbare Bibliotheek is mij totaal onbekend.

Wel ben ik bereid een onderzoek te laten instellen door mijn inspecteur Openbare Bibliotheek op het ogenblik dat ik op de hoogte wordt gebracht over welke gemeente het gaat.

Een gemeente die handelt tegen het decreet, dat zulks verbiedt, kan haar erkenning in gevaar brengen; dit evenwel na voleindigen van de administratieve procedure.

Daar de gemeente op eigen houtje heeft gehandeld is het mij ook onmogelijk te antwoorden naar welke instantie het geïnde leesgeld gaat. Graag werd ik door het geachte lid geïnformeerd over welke gemeente het gaat.

Vraag nr. 145
van 1 maart 1984
van mevrouw O. LEFEBER

Koninklijk Ballet van Vlaanderen — Aanstelling van Nederlandsonkundig directeur

Ik lees in de pers dat de nieuwe artistieke directeur, die vanaf 1 augustus 1984 de directie van het „Koninklijk Ballet van Vlaanderen” zal waarnemen, de Nederlandse taal niet machtig is.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen of in de door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerde theaters, opera's, ballet e.a., directieposten kunnen bekleed worden door personen die de Nederlandse taal niet machtig zijn.

Antwoord

Aansluitend bij haar vraag inzake de nieuwe artistieke directeur van het „Koninklijk Ballet van Vlaanderen” kan ik het geachte lid meedelen dat de heer Valery Panov, een gevierd en bejubeld choreograaf — in 1970 werd hij in de USSR nog uitgeroepen tot de beste danser van het jaar — die thans werkzaam is aan de Opera van Berlijn en tevens gastchoreograaf is

zowel in Zweden, Noorwegen als Denemarken, inderdaad een Rus is. Uiteraard spreekt hij Russisch en is hij op dit ogenblik vooralsnog Nederlandsonkundig.

Hij kan echter wel dansen.

Hij kan dans beschrijven en dansfiguren ontwerpen via de taal van de dans.

Over de gehele wereld, bij alle opera- en balletgezelschappen evenals bij orkesten, worden specialisten aangeworven omwille van hun artistieke specialiteit en niet omwille van hun taalkennis. Zo gaat dat in de internationale ballet- en operagezelschappen en in de muziekwereld.

Voorbeelden hiervan zijn legio :

- Covent Garden komt zopas de Nederlander Edo de Waart als artistiek leider te engageren.
- De groep „Ardanse” (gezelschap uit Parijs) staat o.l.v. Marie-Christine Gheorgin, terwijl het Théâtre Choréographique de Rennes geleid wordt door Gig Caciuleanu. Beiden zijn Roemeense choreografen.
- De Opera van Parijs werd door de Duitssprekende Zwitser Rolf Liebermann samen met onze Vlaamse Gerard Mortier terug op niveau gebracht!
- In Gent treurt men over het vertrek van Martelli in de Opera aldaar.
- De Fransen hebben bij de openstelling van het „Centre Pompidou” beroep gedaan op Pontus Hulten, de Zweedse Museoloog, die inmiddels naar de USA is vertrokken om daar een nieuw museum in Californië op te richten.
- Het Museum van Jeruzalem heeft bij de oprichting de leiding toevertrouwd aan de Nederlander Jonkheer Willem Sandberg, Hebreeuwsonkundig.

De voorbeelden van deze internationale uitwisselingen in de kunstsector zijn bijna even veelvuldig als die van voetbalvedetten of trainers.

Ten slotte wens ik op te merken dat tot op heden de taken van administratief (of algemeen) en van artistiek directeur van het Koninklijk Ballet van Vlaanderen worden waargenomen door een en dezelfde persoon.

Vanaf 1 augustus a.s. zal de heer V. Panov louter als artistiek directeur van het balletgezelschap fungeren.

De beslissing om de heer Panov als dusdanig aan te duiden werd niet door mij, maar door de Raad van Beheer van het ballet genomen, die hierover soeverein beslist.

De reeds in dienst zijnde administrateur werd inmiddels door de leden van de Raad van Beheer tot Algemeen Directeur van het Koninklijk Ballet van Vlaanderen benoemd.

Vraag nr. 146
van 2 maart 1984
van de heren A. DE BEUL en
P. VAN GREMBERGEN

„De Brakke Grond” te Amsterdam — Uitbreiding eventuele activiteiten

In de „Memorie van overdracht aan de Nederlandse Taalunie” spreekt de Algemene Conferentie der Nederlandse Letteren de wens uit dat het cultureel centrum „De Brakke Grond” te Amsterdam meer als literaire draaischijf zou worden gebruikt. Gedacht kan worden, aldus de Memorie, aan literaire avonden met Nederlandse en Vlaamse auteurs, discussies, tentoonstellingen, opvoeringen van hedendaags theater enz.

Antwoord

Op welke wijze zal de Brakke Grond ingaan op deze wens?

Sedert de opening van het Vlaams Cultureel Centrum De Brakke Grond te Amsterdam in mei 1981 werden in de bibliotheek doorlopend literaire tentoonstellingen en voordrachten georganiseerd, waarbij in hoge mate naar samenwerking van Vlaamse en Nederlandse auteurs werd gestreefd. Op deze manier werd immers de culturele integratie onmiddellijk in praktijk gesteld.

Alle manifestaties opnoemen, die op dit gebied in het Vlaams Cultureel Centrum hebben plaatsgevonden, zou al te veel tijd in beslag nemen. Ik wil me hier dan ook beperken tot een bloemlezing hieruit.

Zo werd reeds in september 1981 een tentoonstelling gewijd aan het werk van de jonge dichter Joti 't Hooft, die op dat ogenblik in Vlaanderen in de actualiteit stond door zijn tragische dood op 21-jarige leeftijd en het verschijnen van zijn Verzamelde Gedichten.

Prof. dr. Hugu Brems van de Katholieke Universiteit te Leuven hield een voordracht over „Jotie 't Hooft in het licht van de Neo-romantiek”. Op de tentoonstelling waren alle publikaties van de dichter te zien, evenals manuscripten, brieven, foto's en voorwerpen uit zijn privé-bezit.

Deze voordracht en tentoonstelling was ingericht naar aanleiding van een toneelvoorstelling in het theater De Brakke Grond te Amsterdam, waar het stuk „Junkieverdriet” gebaseerd op het leven van Jotie 't Hooft, werd gespeeld. Zo werd van het begin af aan ingespeeld op de actualiteit in Amsterdam en werd gestreefd naar samenwerking met Nederlandse groepen, verenigingen of personen.

Ter gelegenheid van de vieringen rond de figuur van de Nederlandse dichter P.C. Hooft werd een tentoonstelling gehouden van bibliofiele uitgaven over P.C. Hooft en de laureaten van de P.C. Hooftprijs, zoals Harry Mulisch, Simon Carmiggelt en Willem Brakman. Daar werd ook de figuur van Maurice Gilliams aan toegevoegd zodat we weer tot een samenwerking van Vlaamse en Nederlandse letterkundigen kwamen.

Op 15 januari 1982 werd een forumgesprek georganiseerd over en met de Nederlandse schrijver Harry Mulisch naar aanleiding van het verschijnen van een interviewbundel met Mulisch bij de uitgeverij De Bezige Bij, waaraan ook Vlaamse auteurs als Leo Geerts hebben deelgenomen.

Op 27 januari 1982 sprak de Vlaamse dichter Rik Van Ruysbeek over de mystieker Jan van Ruusbroec.

In de bibliotheek van het VCC werd een keuze van de grote Ruusbroectentoonstelling, die in de Koninklijke Bibliotheek te Brussel was getoond, tijdens een maand voorgesteld.

In februari werd een tentoonstelling gewijd aan de Antwerpse dichter en essayist Paul de Vree, die er ook over eigen werk heeft gesproken, terwijl in de grote tentoonstellingszaal een overzicht van zijn plastisch werk werd gehouden. Dit was een tentoonstelling, die eerder in het Cultureel Centrum van Hasselt was geweest, waarbij ook de catalogus van deze tentoonstelling werd overgenomen.

In maart 1982 werd in de bibliotheek een tentoonstelling gewijd aan het werk van de Vlaamse roman- en toneelschrijver Walter Van den Broeck. De auteur hield een voordracht over eigen werk en in het theater De Brakke Grond werd gedurende twee weken zijn toneelstukken „Groenten uit Balen” en „Tien jaar later” opgevoerd door de Vlaamse toneelgroep Bent.

Is het een toeval of een gevolg van deze activiteiten, maar enkele weken later werd de Henriette Roland Holstprijs in Amsterdam toegekend aan Walter van den Broeck. Deze prijs, die werd toegekend door de Maatschappij der Nederlandse Letteren, gevestigd te Leiden, werd dan in het theater van het Vlaams Cultureel Centrum plechtig uitgereikt. Een grote groep Vlaamse en Nederlandse auteurs, lid van deze vereniging waren hierop aanwezig.

Op 14 maart 1982 werd een Paul van Ostaijen-avond georganiseerd. In mei 1982 werd een tentoonstelling en voordracht over Willem Elsschot gehouden naar aanleiding van de 100e verjaardag van zijn geboorte.

Er werden tentoonstellingen gewijd aan verscheidene jongeren tijdschriften met voordrachten van de redactieleden. Zo kwamen hier de tijdschriften „Trap”, „Revolver”, „Appel”, en „Kreatief” aan de beurt.

De Vlaamse en de Nederlandse PEN-club houden samen hun jaarvergaderingen in het VCC.

In september en oktober werden een aantal voordrachten en andere manifestaties georganiseerd rond de figuur van onze L.P. Boon.

In maart 1983 werd het grote poëziefestival One World Poetry in het VCC gehouden, waarin gedurende tien dagen talrijke dichters uit eigen werk voorlasen, zoals de Vlamingen Chris Yperman, Miriam Van Hee, Stefaan Van Den Brempt en de Nederlanders Bert Schierbeek, Gerrit Kouwenaar, Simon Vinkenoog en vele anderen.

In augustus werd een tentoonstelling gehouden van bibliofiele uitgaven uit Vlaanderen met grafiek van Vlaamse kunstenaars als Octave Landuyt, Jan Bursens, Herman De Coninck, Paul Snoek en Jo Gisekin. Nic Van Bruggen en Herman De Coninck hebben ook uit eigen werk voorgedragen.

Op 23 september 1983 sprak dr. Emiel Willekens over Hendrik Conscience en werd in de bibliotheek gedurende een maand een tentoonstelling Conscience gehouden. Het materiaal werd hiervoor gehaald bij het archief en museum van het Vlaams Cultuurleven te Antwerpen.

Op 3 1 oktober las de Antwerpse dichter Gust Gils uit eigen werk. alweer met een tentoonstelling over zijn werk.

Op 10 januari 1984 sprak Aster Berkhof over zijn boek „ Vlaanderen, anders bekeken”, waarbij een tentoonstelling van de illustraties van de Nederlander Anton Pieck werd georganiseerd.

En zo zou ik eigenlijk eindeloos door kunnen gaan. Momenteel loopt er de reeks „Manifestaties Boek '84”, in samenwerking met het Limburgs Universitair Centrum, waarbij o.m. is voorzien een colloquium over de „Sociale Marketing van het boek en het lezen in het Nederlands taalgebied”, een debatavond over de vormgeving van het boek met Nederlandse en Vlaamse specialisten, een tentoonstelling van „ Aspecten van de boekvormgeving in Vlaanderen” en een symposium over „ de boekenconsument ”.

Met als klap op de vuurpijl dan op 31 maart een grote poëzieavond met vijf Vlaamse en vijf Nederlandse dichters. De vijf Vlamingen zijn Eddy Van Vliet, Roland Jooris, Stefaan Van Den Bremt, Luuk Gruwez en Maja Panajotova. De vijf Nederlanders zijn Cees Buddingh, J. Bernlef, Rutger Kopland, Ed Leeftang en Peter Nijmeijer.

Tegelijkertijd wordt ook het eerste nummer van het . . Nieuw Wereldtijdschrift” voorgesteld door Herman De Coninck, Paul De Wispelaere en Piet Piryns.

Meer kan er op dit gebied in het Vlaams Cultureel Centrum De Brakke Grond niet gedaan worden. We moeten er immers rekening mee houden dat er een enorm aanbod in Amsterdam is en we kunnen ons alleen maar gelukkig prijzen dat al deze manifestaties, vooral door het aantrekken van ook Nederlandse deelnemers, steeds publiek hebben weten te lokken.

Vraag nr. 147
van 2 maart 1984
van de heren A. DE BEUL en
P. VAN GREMBERGEN

*Uitgave klassiek wereldrepertoire — Subsidieaan-
 waag*

Uit de Memorie van overdracht aan de Nederlandse Taalunie (3. Sectie Toneel, blz. 1 1) verneem ik dat er al een jaar of vier wordt naar gestreefd het in het Nederlands vertaalde (modem) klassiek wereldrepertoire in goedkope uitgaven, voorzien van korte deskundige inleidingen, op grotere schaal toegankelijk te maken.

Nadat aanvankelijk de uitgeverij Bruna zich hierin geïnteresseerd getoond had, maakten ernstige financieringsproblemen van dit bedrijf een eventuele realisering onmogelijk. Een aanvraag van een jaarlijkse subsidie ad hoc van 60.000 gulden bij het Cultureel Akkoord werd tot op heden niet gehonoreerd.

Contact met het (Nederlandse) Ministerie van WVC had tot resultaat, dat voor de realisering hiervan als een voorlopig uitsluitend Nederlands initiatief voor twee jaar uitkomst kon geboden worden.

Mag ik vernemen of genoemde vraag reeds behandeld werd in de Gemengde Commissie ter uitvoering

van het Cultureel Akkoord. Indien dit niet het geval is, waarom niet; indien de aanvraag wel werd besproken, welk advies heeft de Commissie uitgesproken.

Verder gelieve de geachte Minister mij mede te delen waarom er van Vlaamse kant in deze aangelegenheid geen uitkomst geboden werd.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag moet ik vooraf het geachte lid mededelen dat de memorie van overdracht waarover hij het heeft de tekst is van een resolutie van één der congressen der letterkunde.

De genoemde vraag werd tot op heden niet behandeld in de Gemengde Commissie ter uitvoering van het Cultureel Akkoord precies omdat ze niet werd voorgedragen door de heren voorzitters van het Congres der Letteren.

Wel werd de idee reeds zelf naar voor gebracht, maar tot nog toe werd er geen enkel concreet voorstel tot opstelling van een repertorium geformuleerd.

Verder verneem ik dat noch aan Vlaamse zijde, in de Taalunie, noch aan Nederlandse zijde in het Ministerie van WVC, iets bekend is in dit verband.

Vraag nr. 148
van 2 maart 1984
van de heren A. DE BEUL en
P. VAN GREMBERGEN

*Cultureel Centrum „ De Brakke Grond ” — Overleg
 met andere Amsterdamse theaters*

De Memorie van Overdracht aan de Nederlandse Taalunie (3. Sectie Toneel, blz. 7) plaatst vraagtekens bij het door het Vlaams Cultureel Centrum in Amsterdam en de Theaterunie gevoerde programmeringsbeleid.

„ Er blijkt sprake van onvoldoende overleg met andere Amsterdamse theaters, waarvan eveneens Vlaamse voorstellingen geprogrammeerd worden. Als gevolg hiervan mist het aanbod in de Brakke Grond een eigen kleur, wat een vereiste is om een eigen publiek te vormen”.

Op welke wijze denkt de Gemeenschapsminister hier wat aan te doen?

Antwoord

Het theater De Brakke Grond wordt gehuurd en geëxploiteerd door de Nederlandse Stichting Theaterunie volgens een huurcontract opgemaakt op 18 december 198 1 en ondertekend door mevrouw R. De Backer-Van Ocken, toenmalig Minister van Nederlandse Cultuur enerzijds en de heren J. Bemlef en Th. P. Treuman als vertegenwoordigers van de Stichting Theaterunie anderzijds. Dit contract is afgesloten voor de duur van 10 jaar en eindigt op 3 1 augustus 1991.

In artikel 1 van de inleiding van dit huurcontract verwijzen partijen uitdrukkelijk naar de bijliggende „ beginselverklaring”. Deze beginselverklaring werd opgemaakt op 20 maart 1978 en ondertekend door me-

vrouw R. De Backer-Van Ocken, toenmalig Minister van Nederlandse Cultuur enerzijds en de heren Baas en Greidanus, respectievelijk voorzitter en secretaris van de Stichting Theaterunie, anderzijds. Dit document regelt o.m. de samenwerking tussen het Vlaams Cultureel Centrum en de Theaterunie voor zover het de programmatie van het theater De Brakke Grond betreft.

Het Vlaams Cultureel Centrum is voor haar aandeel in de programmatie gebonden door deze beginselverklaring waarvan punt 4 zegt, ik citeer: „Beide partijen streven er naar deze samenwerking in een derde van de activiteiten binnen het theater herkenbaar te maken, met inachtneming van het artistiek gezicht van het thans bestaande theater.

De keuze van de Vlaamse produkties die voor programmatie in aanmerking komen wordt dus mede bepaald door de artistieke visie van de Theaterunie, die als huurder/exploitant volgens artikel 4 van de beginselverklaring een veto-recht heeft wanneer naar haar mening een produktie niet past binnen de artistieke herkenbaarheid van het theater De Brakke Grond.

Het tijdstip en de frekwentie waarop een Vlaamse produktie kan geprogrammeerd worden is afhankelijk van de beschikbare ruimte binnen de totale seizoen-programmatie die onder de verantwoordelijkheid van de Theaterunie valt.

Een maximaal speelvlak van 8 meter bij 10 met een hoogte tot maximaal 8 meter en 10 centimeter maakt het theater voor een aantal produkties ontoegankelijk.

Spijts deze beperkingen zijn totnogtoe onder meer volgende gezelschappen aan bod gekomen :

- het gezelschap De Witte Kraai — Antwerpen;
- de Vrije Produkties — Antwerpen;
- het Kroontheater — Hasselt;
- Internationale Nieuwe Scene — De Mannen van den Dam — Antwerpen;
- Arena — Gent;
- toneelgezelschap Ivonne Lex — Antwerpen;
- Bent — Kasterlee;
- Area-Net — Gent;
- Raamtheater — Antwerpen;
- Piramide op de Punt — Antwerpen;
- Meirtheater — Antwerpen;
- de Generatie;
- Mechels Miniatuur Theater — Mechelen;
- de Beursschouwburg — Brussel.

Daarnaast bestaat er een nauw samenwerkingsverband met het Jeugdtheater Amsterdam, dat toelaat om, boventallig, per seizoen 7 Vlaamse jeugdprodukties te programmeren. Bijna alle jeugdprodukties in het theater De Brakke Grond richten zich tot een publiek van 6 tot 12 jaar.

Het Vlaams Cultureel Centrum tracht zoveel mogelijk met haar keuze aan te sluiten bij deze doelgroep. Zo traden onder meer reeds in het theater De Brakke Grond op:

- het Schooltheater;
- het Speeltheater;
- Taptoe;
- Black Out;

- Poppenspel Kiekeboe;
- Mechels Mimestudio;
- Sjanteboetiek;
- Theater Herman Verbeeck;
- Hoste Sabbattini Theater;
- Educatie Theater Antwerpen;
- Theater Frou-Frou;
- Theater Pepijn.

Deze jeugdvoorstellingen kennen een ongemeend succes, regelmatig is de theaterzaal uitverkocht!

Vraag nr. 149
van 2 maart 1984
van de heer A. DE BEUL

Cultureel Centrum „De Brakke Grond” te Amsterdam — Tentoonstelling over de Aspecten van het Cultuurpatrimonium in Limburg

Van 4 maart 1984 tot 18 maart 1984 wordt in het Vlaams Cultureel Centrum De Brakke Grond te Amsterdam de tentoonstelling Aspecten van het Cultuurpatrimonium in Limburg gehouden.

Zal de Vlaamse Executieve van deze gelegenheid gebruik maken om in Nederland objectieve informatie te verspreiden over de taalproblemen en de cultuurproblemen in de Limburgse gemeente Voeren?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag meen ik het geachte lid te moeten meedelen dat er in het kader van de opdracht en de taakstelling van het Vlaams Cultureel Centrum De Brakke Grond geen ruimte is om bij een cultuurhistorische tentoonstelling van Gallo-Romeinse archeologica en middeleeuwse religieuze muurschilderingen en grafmonumenten met als titel „Aspecten van het Cultuurpatrimonium in Limburg (België)” nog voorlichting te verstrekken betreffende aangelegenheden als deze waar de vraag op slaat.

Vraag nr. 151
van 5 maart 1984
van de heer A. STEVERLYNCK

Restauratie van een beschermd monument — Deelname in de kosten

Is het zo dat de Vlaamse Executieve op voorstel van de Gemeenschapsminister van cultuur kan beslissen tot het subsidiëren van restauratie van een beschermd monument in privé bezit, zonder vooraf de provincie en de gemeente te raadplegen, die niettemin mede verplicht worden hun bijdrage in de subsidiëring te doen?

Moet de Minister die vooraf een ongunstig advies kreeg vanwege een gemeente op haar initiatief, dan niet vóór de beslissing wordt genomen, deze laatste t.o.v. de gemeenten motiveren als ze afwijkt van dat advies?

Moet het advies van de Commissie van Monumenten ook niet geconfronteerd worden met het advies

van het provincie- of gemeentebestuur, of welke vorm van bezwaar of beroep is daartegen mogelijk?

Is het hoorbaar dat de Minister tot de subsidiëring beslist en aldus de Vlaamse Gemeenschap, de provincie, en gemeente doet betalen, wanneer hij vooraf in kennis werd gesteld dat de eigenaar niet van plan is dit beschermd monument voor het publiek open te stellen en van meetaf verklaart daar de boete van 5 % voor te betalen?

Het zou me genoeg doen vanwege de Minister op mijn concrete vragen een antwoord te mogen ontvangen.

Antwoord

Antwoordend op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

De Commissie voor Monumenten en Landschappen wordt niet betrokken bij de kostenverdeling voor werken aan beschermde monumenten.

Wanneer een eigenaar misbruik zou maken van de subsidieregeling is niet alleen het antispeculatie-artikel 18 van toepassing van het besluit van 1 juli 1982 dat de terugbetaling regelt van subsidies maar zijn eveneens de strafbepalingen van toepassing van artikel 19. dat ondermeer de integrale terugstorting van de ten onrechte bedragen voorziet.

Daarenboven blijven de bepalingen van het strafwetboek van kracht in toepassing van het koninklijk besluit van 31 mei 1933 dat strafmaatregelen voorziet voor misbruiken inzake toelagen.

De subsidiëring van werken aan beschermde monumenten wordt geregeld door het besluit van de Vlaamse Executieve van 1 juli 1982 tot bepaling van het Nederlands taalgebied van de verdeling der kosten voor werken aan beschermde monumenten, andere dan gebouwen bestemd voor een erkende eredienst, seminaries en pastorieën. Dit besluit werd bekrachtigd bij de wet van 17 november 1982.

In de praktijk worden de gemeenten altijd in het bezit gesteld van een dossier en worden zij gevraagd of zij aanmerkingen of suggesties te maken hebben.

Met deze adviezen van de gemeenten kan uiteraard alleen worden rekening gehouden voorzover zij in overeenstemming te brengen zijn met de wettelijke bepalingen van het hoger vermeld decreet.

Wanneer men aan het geachte lid een mogelijk geval van misbruik zou bekend zijn moge ik hem verzoeken me dit te laten kennen zodat ik de gepaste maatregelen kan treffen.

Vraag nr. 154 van 8 maart 1984 van de heer F. GEYSELINGS

POB te Lanaken — Leesgeld

De gemeente Lanaken inde in 1982 en 1983 plus de maanden januari en februari 1984 5 frank leesgeld per boek voor volwassenen. Dit is een flagrante inbreuk op de kosteloosheid van het uitlenen van boeken (KB 13.9.1979, art. 41, punt e).

In 1982 leverde dit 193.719 frank op aan leesgeld ten voordele van de gemeentekas.

Blijkens een inspectieverslag werden te Lanaken in 1981 en 1982 te weinig boeken aangekocht. Bovendien blokkeerde het Lanaaks schepencollege de kredieten van 1983 tot de helft van de voorziene aankopen. De bibliotheek werd dus niet beter van de leesopbrengsten.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Is uw administratie op de hoogte van deze gang van zaken te Lanaken? Zo ja, sinds wanneer?
2. Zijn er nog gemeentebesturen die sinds hun erkenning als POB leesgeld innen? Zo ja, welke?
3. Werden of worden maatregelen getroffen om deze onwettelijke toestand te doen ophouden? Welke zijn deze?
4. Welke bestemming moeten de onwettelijk geïnde leesgeldten krijgen?
5. Heeft u de wettelijke mogelijkheid om deze gelden te doen investeren in boekenaankopen?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag verwijs ik het geachte lid naar mijn antwoord op vraag nr. 138 van 23 februari 1984 die over dezelfde problematiek handelt.

Ik heb de bevoegde administratie meteen opdracht gegeven een onderzoek ter plaatse in te stellen.

Vraag nr. 205 van 20 maart 1984 van de heer J. LECLERCQ

Zwinbosjes te Knokke-Heist — Recreatiegebied

Volgens inlichtingen die mij van diverse zijden bereiken, zou het plan bestaan om in het natuurgebied ten zuiden van de Zwinbosjes in Knokke-Heist een groot golfterrein aan te leggen.

Dit natuurgebied bestaat thans uit een aantal weiden op het grondgebied van het vroeger vliegplein. Het statuut van dit gebied zou moeten gewijzigd worden van natuurgebied in recreatiegebied.

Graag vernam ik van de geachte Vice-Voorzitter:

- 1., of hij van het bestaan van een dergelijk plan afweet;
2. zo ja, of bij hem een aanvraag werd ingediend, en door wie, om het statuut van dit gebied om te zetten in natuurgebied;
3. of een ontwerp van decreet in die zin in voorbereiding is.

NB: Dezelfde vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister voor ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud.

Antwoord

1. Het is me bekend dat er plannen bestaan om in het Zuiden van het natuurgebied de Zwinbosjes in Knokke-Heist een golfterrein aan te leggen.
2. Vragen tot wijziging van een natuurgebied in recreatiegebied behoren tot de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud.

Door het Commissariaat-generaal voor Toerisme werden hierover inlichtingen ingewonnen bij het bevoegde bestuur van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening.

Dit bestuur liet weten dat het negatief staat tegenover de aanleg van golfterreinen in groene zones.
3. Er is geen decreet in die zin in voorbereiding.

M. GALLE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 11
van 8 november 1983
van de heer W. KUIJPERS

Gevonden voorwerpen — Openbare verkoping

Ik verneem dat gemeentewerklieden van Oud-Heverlee fietsen, bromfietsen en onderdelen hiervan, verloren of onbeheerd achtergelaten, kunnen bekomen mits betaling aan de gemeente-ontvanger tijdens zijn woensdagzittingen ten gemeentehuize.

Mag ik vernemen onder welke post der rekeningen deze ontvangsten geboekt werden tijdens de jaren 1980, 1981 en 1982? Hoeveel bedroegen deze bedragen?

Mag ik ook vernemen waarom deze verkopen niet openbaar aangekondigd werden in deze gemeente? Indien wel, mag ik dan vernemen tijdens welke jaren sinds de fusie en op welke wijze?

Aanvullend antwoord

In aansluiting op het antwoord op bovenvermelde vraag, gepubliceerd in „Vlaamse Raad — Vragen en Antwoorden” nr. 3 van 6 december 1983, p. 102, deel ik u mede dat uit het onderzoek door de gouverneur van Brabant niet is gebleken dat gemeentewerklieden van Oud-Heverlee ooit fietsen, bromfietsen en onderdelen ervan hebben gekocht van het gemeentebestuur. Het college van burgemeester en schepenen van Oud-Heverlee heeft de gouverneur van Brabant laten weten dat, indien er zou worden overgegaan tot verkopen van gevonden voorwerpen, de normale procedure zou worden gevolgd.

De gewestelijke ontvanger, anderzijds, zou verklaard hebben dat hij nooit betalingen heeft ontvangen die voortkomen uit de verkoop van fietsen, bromfietsen, e.d.m., en op de rekening van 1982 werden geen ontvangsten uit dergelijke verkopen geboekt.

Vraag nr. 48
van 16 februari 1984
van de heer D. VERVAET

Monumentenzorg — Toewijzing van werken

Mag ik van de geachte Minister vernemen welke firma's of bouwondernemingen sinds 1970 tot en met 1983 opdrachten gekregen hebben in het kader van de monumentenzorg met het oog op de bescherming of restauratie van privé of openbare gebouwen, inclusief de beschermde monumenten voor de erkende eredienst.

Gevraagd wordt tevens voor welk bedrag de werken aan deze firma's zijn toegewezen, telkens met vermelding volgens welke procedure de werken zijn toegewezen: openbare aanbesteding, algemene offerteaanvraag of beperkte offerteaanvraag, onderhandse overeenkomst.

De inlichtingen die ik wens te bekomen betreffen de werken (vanaf 1970 tot en met 1983) zoals ze nu gerubriceerd zijn in de begroting 1984 van de Vlaamse Gemeenschap onder Titel II, Monumentenzorg, sectie 85, artikel 63.02.03 (eredienst).

NB: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer K. Poma, Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur.

Antwoord

Gevolggend aan de vraag nr. 48 kan ik het geachte lid mededelen dat ik bevoegd ben voor de toelagen voor monumenten met betrekking tot de eredienstgebouwen en dat het verzamelen van de gevraagde gegevens door mijn administratie praktisch onuitvoerbaar is om volgende reden.

Gedurende de 14 betrokken begrotingsjaren hebben tientallen firma's en bouwondernemingen gewerkt aan de beschermde monumenten, gebruikt voor de erkende eredienst; nooit werden ter zake door de administratie statistieken bijgehouden per firma of bouwonderneming.

Daarenboven werden de afgehandelde dossiers slechts gedurende een periode van vijf jaar bewaard.

Vraag nr. 52
van 8 maart 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Provincie Antwerpen — „Belasting ter verbetering van de kwaliteit van het leefmilieu” in uitvoering van de wet van 26/3/1971 en van het decreet van 23/12/1980 — raadszitting van 14 oktober 1982

Voor het vestigen van de voormelde belasting op vrije beroepen en bedrijfsactiviteit wordt, naar ik vermoed, ook gebruik gemaakt van de inschrijving als BTW-belastingplichtige. Dit heeft voor gevolg dat:

1. bedrijven die voor de BTW-reglementering aansprakelijk vertegenwoordiger zijn voor de buitenlandse ondernemingen, die hier te lande geen enkele bedrijfsvestiging hebben, toch belast worden

voor deze bedrijven, wat in strijd is met artikel 2, laatste alinea;

2. personen die alle bedrijfsactiviteit sedert jaren hebben stopgezet, doch wegens onachtzaamheid dit niet aan het BTW-kantoor hebben gemeld, toch worden belast.

Bovendien worden zelfstandigen dubbel belast : éénmaal als „gezin” en andermaal als „vrij beroep”, wat indruist tegen het belastingsprincipe „non bis in idem”. Op dit ogenblik worden niet-betalers, al dan niet indieners, van een bezwaarschrift en op bedreiging van vervolging, door de directe belastingen aangemaand tot betaling.

De bestendige deputatie heeft, naar mijn weten, nog geen beslissing over de bezwaarschriften genomen.

Kan de geachte Minister mij meedelen welke maatregelen hij in dit verband kan en wil nemen om aan deze, volgens mij, onjuiste behandeling te verhelpen.

Antwoord

Ik wijs het geachte lid er op dat het mij als lid van de uitvoerende macht niet toegelaten is om tussen te komen in betwistingen inzake directe provinciebelastingen. Deze betwistingen behoren immers tot de uitsluitende bevoegdheid van de bestendige deputatie, zetelend als administratief rechtscollege.

Al wie zich onrechtmatig aangeslagen acht kan een bezwaarschrift indienen bij dit rechtscollege.

Vraag nr. 53 van 9 maart 1984 van mevrouw G. DEVOS

Uitbetaling van wedden, lonen en pensioenen aan gemeentepersoneel — Verrekeningswijze

Ten einde te kunnen besparen op de debetintresten overwegen sommige gemeentebesturen de verschuiving van de betalingsdatum van de wedden, lonen en pensioenen van hun personeel naar het einde van de maand. In werkelijkheid wordt de boekingsdatum alsdan de tweede werkdag van de volgende maand en de uitreikingsdag van de circulaire checks de derde werkdag van de volgende maand.

Is het alsdan ook toegelaten de uitgave i.v.m. de desbetreffende uitbetaling voor de maand december in te schrijven en aan te rekenen op de begroting van het volgend jaar, eventueel in de koptabel?

Antwoord

Met het oog op het doorvoeren van besparingen kunnen de gemeenten autonoom beslissen de weddebetalingen voor hun personeel te verschuiven naar het einde van de maand. Dit heeft geen rechtstreekse invloed op de begroting, doch is op zichzelf gunstig voor de thesaurie, vermits de werkelijke betalingen met één maand worden uitgesteld. Het inschrijven van de wedde van de maand december op de begroting van het volgend jaar kan nochtans niet worden toegestaan. Dit strookt immers niet met de principes

van een gezond beheer en zou trouwens in strijd zijn met de regelen van de gemeentelijke comptabiliteit.

Deze regeling zou weliswaar voor één jaar het voordeel opleveren dat op het vlak van de begroting de personeelskosten van één maand worden verschoven naar de volgende begroting. Dit is evenwel slechts een budgettair — technische operatie die de gemeenten geen enkele baat bijbrengt. Integendeel vertekent zij de werkelijke personeelskost van 1984 en schept op de begroting van 1984 een financiële ruimte die niet aan de werkelijkheid beantwoordt. Het gaat inderdaad slechts om een schijnbare vermindering van uitgaven, daar het volledige uitgavenpakket dat op de begroting 1984 wordt bespaard, op de begroting 1985 moet worden ingeschreven met verwijzing naar het dienstjaar 1984. Deze schijnbare besparing kan de aanleiding zijn voor het ontstaan van een fictief overschot op de begroting 1984 dat in een aantal gevallen zal worden opgevuld met nieuwe uitgaven of aanleiding zal geven tot voorbarige ontvangstenverminderingen. Tenslotte geeft deze inschrijvingswijze slechts aanleiding tot verwarring, daar zij een vertekend beeld geeft van de werkelijke personeelskosten in het totaal van de gemeentelijke uitgaven.

R. STEYAERT GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZIN EN WELZIJSZORG

Vraag nr. 17 van 13 februari 1984 van de heer P. TANT

Opvoeders tewerkgesteld in diensten die onder de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister ressorteren — Aantal

Graag hadden wij van de geachte Gemeenschapsminister vernomen welke het juiste aantal opvoeders is dat tewerkgesteld is in de diensten die onder haar bevoegdheid vallen, gedifferentieerd naar :

1. Fonds voor medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten (minderjarigen en volwassenen) of Fonds 8 1;
2. de residentiële en ambulante opvang van minderjarigen in privé- of rijksinstellingen van de sector Jeugdbescherming;
3. de kinderdag- en nachtverblijven en kinderopvangcentra van het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn ;
4. klasse waarbinnen die opvoeders erkend zijn (KB . 1976) en niveau van verantwoordelijkheid (opvoeder - hoofdopvoeder - groepschef).

Kan de geachte Minister een raming maken van de toekomstige behoefte aan „opvoeders” rekening houdende met de mogelijke beperkingen en verschuivingen ten gevolge van haar recente besluiten van juli 1983, vnl. het „reconstructiebesluit” en het „dagprijbesluit” — de circulaire 44 van 13 mei 1983 en het decreet Begeleid Zelfstandig Wonen (MB 11.05.83). Legt zij in haar beleid hieromtrent bepaalde klemtonen inzake de vereiste kwalificatie van deze opvoeders?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik het volgende mededelen :

Sector Minder-Validen

Wat het Fonds 8 1 (Zorg voor Minder-validen) betreft zijn de gewenste inlichtingen niet in mijn bezit. Ik laat ze opvragen en zal ze te gelegenertijd aan het geachte lid overmaken.

Sector Nationaal Werk voor Kinderwelzijn**1. Aantal**

- a. In de kinderdag- en nachtverblijven : 143
 b. In de kinderopvangcentra : 241 (overwegend kinderverzorgsters).

2. Klasse en niveau van verantwoordelijkheid

De subsidies die het NWK aan de KDNV en KOC toekent bestaan uit forfaitaire bijdragen in de werkingskosten van de instellingen.

De klasse- en salarisregeling die in de sectoren Fonds 8 1 en Jeugdbescherming van toepassing is, is niet bindend voor de KDNV en KOC. Het NWK beschikt dan ook niet over de in deze rubriek gevraagde gegevens.

Enkel kan gezegd worden dat de hierbovenge- noemde opvoeders overwegend kinderverzorg- sters zijn.

Sector Jeugdbescherming**1. Rijksgestichten voor observatie en opvoeding.**

Op 31 januari 1983 bedroeg het aantal opvoeders, tewerkgesteld in deze instellingen :

| | Tewerk- gesteld | For- matie |
|------------------------------|--------------------|---------------|
| Groepschef | 7 | 10 |
| Sectiechef | 27 | 32 |
| Adjunct-sectiechef | 75 | } 122 |
| Aspirant-sectiechef | 31 | |
| Opvoeder (afgeschafte graad) | 1 | — |
| | <hr/> 141 | 164 |

Uit de tweede kolom kunnen gegevens geput worden die uitspraken mogelijk maken over de aan te werven opvoeders.

Hierbij dient opgemerkt dat het personeelsbeleid van deze instellingen nog steeds onder de bevoegdheid valt van de Minister van Justitie.

2. Residentiële en ambulante opvang van minderjarigen in privéinstellingen van de sector Jeugdbescherming.

Op 31 december 1982 bedroeg het aantal opvoeders, tewerkgesteld in voormelde instellingen :

| | |
|----------------------|--------------|
| Groepschef | 48 |
| Hoofdopvoeder | 86,5 |
| Opvoeder klasse I | 482¼ |
| Opvoeder klasse II A | 409,5 |
| Opvoeder klasse II B | 329¼ |
| Opvoeder klasse III | 26 1¼ |
| Totaal : | <hr/> 1.616¼ |

In verband met de toekomstige behoefte aan „opvoeders” kan ik het geachte lid melden dat voor wat betreft :

- a. de toepassing van circulaire 44 van 13 mei 1983, de aanwerving van opvoeders werd afge- remd, vermits vanaf 16 mei 1983 geen nieuw aangeworven personeel wordt gesubsidieerd boven het subsidieerbaar personeel in dienst op voornoemde datum;
 b. het besluit van de Vlaamse Executieve inzake begeleid zelfstandig wonen (dd. 11 mei 1983), er een onderscheid dient gemaakt tussen, ener- zijds, de inrichtingen die zijn erkend overeen- komstig de artikelen 66 en 67 van de wet van 8 april 1965 en, anderzijds, de diensten die min- derjarigen begeleiden die in het kader van voornoemde wet zelfstandig wonen.

Voor de instellingen bestaat er geen directe behoefte aan bijkomende opvoeders, vermits de minderjarigen, waarvoor de instelling de begeleiding verzekert, als theoretisch aanwezig worden beschouwd in de instelling en als dus- danig het personeel, dat subsidieerbaar is vol- gens de capaciteit van de instelling, tevens de begeleiding moet verzorgen.

Voor de diensten die minderjarigen begeleiden die in het kader van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming zelfstandig wonen, dient verwezen naar artikel 4 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 11 mei 1983 nl. dat het eerste jaar ten hoogste vier diensten worden erkend. Rekening houdend met wat voorafgaat kan de maximale behoefte aan opvoeders voor het eerste jaar worden be- paald op 16 opvoeders klasse 1.

Tenslotte wens ik er op te wijzen dat de, bij circulaire 44, geconcretiseerde differentiëring van het hulpverleningsaanbod aan kinderen en jongeren van het personeel een grotere polyvalentie verwacht. Een hogere kwalificatie lijkt mij, in deze samenhang, een primordiale ver- eiste.

Vraag nr. 26
van 9 maart 1984
van de heer J. GABRIELS

Beschuttende werkplaatsen — Structuur, middelen, rendabiliteit en leefbaarheid

De voorzitter van de Vlaamse Federatie van Beschut- te Werkplaatsen (VLAB) maakte onlangs zijn beklag over de moeilijke situatie waarin de beschuttende werkplaatsen momenteel verkeren :

- de bevoegdheid tussen de nationale- en de **gewes- telij** ke overheid is onduidelijk ;
- bij splitsing naar de Gemeenschappen zal Vlaan- deren andermaal benadeeld worden ;
- de Staat komt zijn verbintenissen niet na;
- het Rijksfonds beschikt nog over een reserve van 1 miljard frank enzovoort.

Graag had ik van de geachte Minister het volgende vernomen :

Acht de Minister de huidige beheersstructuren van de beschermende werkplaatsen voldoende efficiënt en nuttig?

Ligt het in de bedoeling om de komende jaren geen bijkomende uitbreidingen toe te staan aan de beschermende werkplaatsen?

Acht de Minister het geen gevaar dat het **Rijksfonds** uitgehold wordt wanneer het slechts beschikt over een reserve van 1 miljard frank en een vordering van 700 miljoen frank van de Staat?

Welke beleidslijnen wenst de Minister te volgen om de rendabiliteit en leefbaarheid van de beschermende werkplaatsen in de nabije toekomst in stand te houden?

Antwoord

Gelet op het feit dat het Rijksfonds voor Sociale Reclassering van de Minder-validen nog niet werd geherstructureerd ben ik niet bevoegd inzake de taken die t.o.v. de minder-validen worden opgenomen door het Rijksfonds.

Het lijkt mij dringend en noodzakelijk dat de bevoegde voogdijminister de vernieuwde maatregelen zou nemen om de werking van de beschutte werkplaatsen t.a.v. \pm 14.300 gehandicapten te garanderen.

Ik heb steeds aangedrongen opdat afdoende maatregelen zouden getroffen worden om het voorziene tekort van 2,3 miljard F weg te werken. Deze maatregelen zouden evenwel aan een dubbele vereiste dienen te beantwoorden, nl. enerzijds de essentiële rechten van de gehandicapten vrijwaren, anderzijds voldoende nieuwe inkomsten waarborgen.

Slechts wanneer de nationale overheid dit structurele deficit wegwerkt kan er sprake zijn van een zindelijke overhevelingsoperatie naar de Gemeenschappen.

Vraag nr. 27 van 9 maart 1984 van de heer J. GABRIELS

Beschuttende werkplaatsen — Aantal, bezetting, status en middelen

De Voorzitter van de Vlaamse Federatie van Beschutte Werkplaatsen (VLAB) maakte onlangs zijn beklag over de moeilijke situatie waarin de beschuttende werkplaatsen momenteel verkeren :

- de bevoegdheid tussen de nationale- en de gewestelijke overheid is onduidelijk;
- bij splitsing naar de Gemeenschappen zal Vlaanderen andermaal benadeeld worden ;
- de Staat komt zijn verbintenissen niet na;
- het Rijksfonds beschikt nog over een reserve van 1 miljard frank enzovoort.

Graag had ik van de geachte Minister het volgende vernomen.

1. Een overzicht van het aantal beschermende werkplaatsen in Vlaanderen en Wallonië.

2. Het aantal minder-validen, geplaatst in beschermende werkplaatsen in Vlaanderen en Wallonië.
3. Op welke termijn zal overgegaan worden tot een volledige overheveling naar de Gemeenschappen?
4. Is het inderdaad zo dat Vlaanderen benadeeld zal worden wanneer tot splitsing van deze sector zal overgegaan worden? Wat betekent dit concreet?
5. Acht de Minister het logisch dat Vlaanderen, dat dubbel zoveel minder-validen tewerkstelt, minder middelen zal krijgen?

Antwoord

In het tweede kwartaal 1983 waren er 64 beschutte werkplaatsen in Vlaanderen en 67 in Wallonië.

In de Vlaamse beschutte werkplaatsen werden 8.778 minder-validen tewerkgesteld tegenover 4.201 in Wallonië.

De datum van overheveling wordt vastgesteld door de nationale regering.

Het is voor het ogenblik niet mogelijk te stellen of Vlaanderen benadeeld zal worden bij de splitsing, daar de verdeelsleutel van de overgehevelde materie nog moet vastgelegd worden.

Tevens moet de Koning nog omschrijven welke taken en welke middelen overgedragen worden aan het RIZIV.

Het ware echter onaanvaardbaar dat de Vlaamse minder-validen proportioneel niet over dezelfde gelden zouden beschikken als in het verleden. De overheveling mag alsdusdanig geen breuk vormen in de dienstverlening aan de gehandicapten in de beschutte werkplaatsen.

Vraag nr. 28 van 14 maart 1984 van de heer P. TANT

Opvoeders, tewerkgesteld in diensten die onder de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister ressorteren — Aantal

Daar ik nog geen antwoord mocht ontvangen op mijn vraag dd. 31.10.1984 betreffende de in rand vermelde aangelegenheid, ben ik zo vrij deze nogmaals aan mevrouw de Minister voor te leggen.

Graag hadden wij van de Gemeenschapsminister vernomen welke het juiste aantal opvoeders is dat tewerkgesteld is in de diensten die onder haar bevoegdheid vallen, gedifferentieerd naar :

1. Fonds voor medische, sociale, en pedagogische zorg voor gehandicapten (minderjarigen en volwassenen) of Fonds 81;

de residentiële en ambulante opvang van minderjarigen in privé- of rijksinstellingen van de sector Jeugdbescherming;

de kinderdag- en nachtverblijven en kinderopvangcentra van het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn.

2. Klasse waarbinnen die opvoeders erkend zijn (KB 1976) en niveau van verantwoordelijkheid (opvoeder - hoofdopvoeder - groepschef).

Kan de geachte Minister een raming maken van de toekomstige behoefte aan „opvoeders” rekening houdende met de mogelijke beperkingen en verschuivingen ten gevolge van haar recente besluiten van juli 1983 vnl. het „reconstructiebesluit” en het „dagprijsbesluit” — de circulaire 44 van 13 mei 1983 en het decreet begeleid zelfstandig wonen (MB 11.5.83).

Legt zij in haar beleid hieromtrent bepaalde klemtonen inzake de vereiste kwalificatie van deze opvoeders.

Antwoord

Ik ben hierbij zo vrij te verwijzen naar het antwoord dat ik het geachte lid heb gegeven op zijn vraag nr. 17 van 13 februari 1984, daar ze dezelfde inhoud had.

P. AKKERMANS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTELIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN NATUURBEHOUD

Vraag nr. 188
(zitting 1982-1983)
van 2 september 1983
van de heer L. VAN DEN BOSSCHE

Heffing van transactiesommen — Geïnde bedragen

Artikel 65, § 3 van de wet van 29 maart 1962 ingelast door artikel 21 van de wet van 22 december 1970 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw voorziet de heffing van transactiesommen.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister welke de sommen waren welke in dat verband gedurende de laatste 5 jaar geïnd werden door het bestuur der registratie.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat in het verleden aan de provinciale directies van de stedenbouw en ruimtelijke ordening geen onderrichting werd gegeven om aparte statistieken bij te houden van de geïnde transactiesommen in toepassing van artikel 65, § 3 van de wet op de stedenbouw.

De gemachtigde ambtenaar heeft immers genoeg aan het attest van de ontvanger der registratie van domeinen en penale boetes hetwelk vermeldt dat de gevorderde som inderdaad betaald werd om het bouw misdrijf dossier verder te kunnen afhandelen.

Afhankelijk van het geëigende systeem om dergelijke dossiers in te schrijven waren drie provinciale directies in staat om de gevraagde gegevens op te sporen. In het andere geval zijn de te verstrekken bedragen enkel in de talrijke dossiers terug te vinden die tussen de duizenden andere geklasseerd zijn. Een andere bron van informatie zou de overschrijving door de ontvanger der registratie op de centrale rekening kun-

nen zijn, ware het niet dat de ontvanger geen specifieke melding maakt dat het hier transactiesommen betreft. Daardoor is het niet mogelijk een onderscheid te maken tussen transactie- en meerwaarde-sommen.

Hierbij voeg ik de beschikbare cijfergegevens: namelijk de geïnde transactiesommen per jaar per provinciale directie in BF :

| Prov. directie | Jaar | | | | |
|-----------------|---------|---------|---------|---------|---------|
| | 1979 | 1980 | 1981 | 1982 | 1983 |
| Antwerpen | 79.840 | 220.772 | 357.836 | 278.225 | 74.790 |
| Limburg | 371.788 | 256.913 | 231.132 | 435.189 | 315.999 |
| West-Vlaanderen | 307.028 | 431.427 | 508.333 | 371.511 | 526.309 |

Tot slot kan ik het geachte lid meedelen dat ondertussen een instructie aan de provinciale directies werd gegeven om deze statistieken met ingang van 1 januari 1984 bij te houden.

Vraag nr. 208
(zitting 1982-1983)
van 27 september 1983
van de heer J. DE MOL

Artikel 65 van de stedenbouwwet — Bestemming vorderingen

Artikel 65, § 1-C heeft het over meerwaardevorderingen. Artikel 65, § 3 over transactievorderingen. De overeenkomstige geldsommen dienen betaald te worden in handen van de ontvanger der registratie, op een rekening van de door de Minister beheerde begroting.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij meedelen welke deze speciale rekening is? Welke sommen werden er op gestort per jaar sinds 1974, het jaar van de voorlopige gewestvorming?

Welke bestemming hebben die geldsommen jaarlijks gekregen?

Tijdens de parlementaire voorbereiding van de stedenbouwwetwijziging van 1970 werd er aan gedacht een fonds op te richten met deze geldsommen. Is er nog sprake van enig initiatief in deze zin?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid bijgaande gegevens meedelen.

- De verkregen transactie- en meerwaarde-sommen worden door de ontvanger van de registratie der domeinen en penale boetes ingevolge instructie nr. 47 van 26 juli 1974 van de administratie van de BTW, registratie en domeinen, overgeschreven op postrekening 120 — nu gewijzigd PCR 000-2002200-23 van het Ministerie van Financiën, Openbare Schatkist, Ontvangsten met aanduiding van herkomst en de volgende vermelding: „Ontvangst voor rekening van het Fonds bestemd voor de betaling van de uitgaven voortspruitend uit de toepassing van de wet van 29 maart 1962, houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de

stedebouw, gewijzigd bij de wetten van 22 april en van 22 december 1970 — artikel 660.3.A. van de begroting van openbare werken”.

Het te vermelden artikel- en referentenummer wijzigt elk jaar tengevolge van de evoluerende technieken die de comptabiliteitsdiensten gebruiken en omdat sinds 1983 de Vlaamse Gemeenschap in de plaats treedt van het Ministerie van openbare werken.

Het referentenummer in 1983 was:
83/3200/9/75/6603 03 11/32/62

2. De ontvangsten en uitgaven op dit artikel bedragen per jaar in BF.

| | Ontvangen (1) | Uitgaven (2) | Over te dragen |
|------|---------------|--------------|------------------|
| 1974 | — | — | 4.124.204,— (3) |
| 1975 | 6.752.619,— | - | 10.876.823,— |
| 1976 | 7.233.623,— | - | 18.110.446,— |
| 1977 | 8.100.805,— | - | 26.211.251,— |
| 1978 | 9.243.674,— | - | 35.454.925,— |
| 1979 | 9.900.414,— | 553.313,— | 44.802.026,— (4) |
| 1980 | 12.940.392,— | 875.273,— | 12.065.119,— |
| 1981 | 10.894.796,— | 53.366,— | 22.906.549,— |
| 1982 | 10.080.855,— | 869.310,— | 32.118.094,— |
| 1983 | 14.042.134,— | - | 46.160.228,— |

Enkele opmerkingen hierbij :

- (1) De ontvangsten zijn zowel transactiesommen als meerwaardesommen zonder onderscheid.
- (2) De uitgaven — ordonnanceringen en vastleggingen — waren bestemd voor betaling van ereloon advocaten en gerechtskosten.
- (3) In 1974 werd een deel van de Nationale Kas naar de Vlaamse Kas overgemaakt.
- (4) Het in 1979 over te dragen bedrag werd ingevolge beslissing nr. 16 van de Ministerraad van 22 december 1982 in „definitieve ontvangst genomen” van de Nationale Schatkist.

Vraag nr. 81
van 26 januari 1984
van de heer J. DE MOL

Waasmunster — Campingzone

In de op het gewestplan voorziene verblijfsrecreatie zou men zinnens zijn een campingzone aan te leggen voor 57 sta-caravans. Deze zone zou een aansluiting vormen bij de bestaande zone Maretak. In de Maretak werden een 1 00-tal weekendverblijven opgericht waarvan er 53 vast bewoond zijn.

1. Hoeveel weekendverblijven of vaste verblijven zijn in de zone Maretak wettelijk vergund? Welke maatregelen werden genomen om de toestand te regulariseren of het gebied in te richten?
2. Welke noodzaak bestaat er om in Waasmunster nieuwe verblijfsgebieden in gebruik te nemen?
3. Bent u niet van oordeel dat Waasmunster op het vlak van al dan niet vergunde weekendverblijven reeds zwaar overbelast is?
4. In milieumiddens bestaat de vrees dat het bosgebied aan het oud vliegveld ook zou gebruikt worden om weekendverblijven in te planten. Bestaan er op dit vlak plannen en heeft het gemeentebestuur

stuur hierover reeds contact opgenomen met uw diensten?

Antwoord

In aansluiting met mijn voorlopig antwoord op zijn parlementaire vraag m.b.t. hogergenoemde aangelegenheid, kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

1. „ De Maretak” is een weekend-verblijfpark waarvoor op 25 september 1974 verkavelingsvergunning werd verleend voor 162 kavels. Momenteel werden meer dan 100 bouwvergunningen afgegeven voor houten chalets.

Nog slechts enkele kavels zijn onbebouwd, vermoedelijk omdat sommige eigenaars meer dan één kavel aankochten.

Het weekend-verblijfpark behoort tot een gebied voor verblijfsrecreatie aangeduid op het gewestplan en is gelegen tussen de rijksweg 14 en de autoweg E3. Voor het gedeelte van het gebied voor verblijfsrecreatie dat niet door het reeds vergunde weekend-verblijfpark wordt ingenomen had de gemeente een BPA ter studie.

2. Momenteel zijn geen aanvragen bekend tot het verwezenlijken van de zones voor verblijfsrecreatie die op het gewestplan zijn aangeduid. Het probleem van het aantonen van de noodzaak tot verwezenlijking van dergelijke zones stelt zich op dit ogenblik blijkbaar niet.
3. In het gewestplan werden voor deze gemeente een aantal zones voor verblijfsrecreatie aangeduid. Deze aanduiding is gesteund enerzijds op de behoefte en inzichten die op het ogenblik van het vaststellen van het gewestplan bestonden anderzijds op de evaluatie om het bestaande natuurpatrimonium niet te overbelasten met recreatieve druk.
4. Noch bij de gemeente noch bij de provinciale directie van AROL zijn plannen bekend om het bosgebied aan het oud vliegveld te bestemmen voor weekendverblijven. Aanvragen tot het inrichten van een zone voor verblijfsrecreatie zouden dienen afgewezen op grond van art. 12 van de voorschriften van het gewestplan.

Vraag nr. 102
van 23 februari 1984
van mevrouw M. VAN PUYMBROECK

Borgerhout — Boomkappingen en stofoverlast

In Borgerhout, aan het rangeerstation achter de Guldensporenstraat, staat een reeks hoogstammige bomen, die destijds werden aangeplant om de bewoners te beschermen tegen de stofoverlast die wordt veroorzaakt door kolen die daar worden gezeefd en overgeladen in zakken.

Deze bomen hebben nu echter een respectabele hoogte bereikt en verloren door gebrek aan verzorging hun onderste bladeren zodat zij hun functie van scherm voor de buurtbewoners verloren. Er werd echter niet voorzien in een beplanting die een ondergroei zou

kunnen voorzien die een adequate oplossing zou kunnen betekenen tegen de stofoverlast.

Enige dagen geleden nu, is de NMBS begonnen de bomen te kappen, zodat er nu een totale leegte ontstaat. De schermfunctie die nog bestond tegen het stof dat zich in de hogere luchtlagen bevindt, is hiermee ook verdwenen.

Is het mogelijk dat de NMBS zonder toelating tot dergelijke kappingen overgaat? Zo neen, onder welke voorwaarden werd dan een kappingsvergunning geleverd? Is er voorzien in een vervanging van deze bomen?

Wie kan er in voorkomend geval aansprakelijk worden gesteld voor eventuele schade die kan worden aangericht door de stofoverlast?

Antwoord

Gevolgsgevend aan haar parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Door de stedelijke politie van de stad Antwerpen werd proces-verbaal opgesteld en de werken stilgelegd omdat de kappingen gebeurden zonder voorafgaandelijke toelating van het college van burgemeester en schepenen.

Zulkdanige toelating is nodig op grond van een kapreglement van de toenmalige gemeente Borgerhout.

Gebeurlijke schade behoort, in toepassing van art. 1382 van het burgerlijk wetboek, tot de bevoegdheid van de burgerlijke rechtbanken, die geschillen beslechten tussen een schadelijder en een schadeveroorzaker.

Vraag nr. 104 van 27 februari 1984 van de heer L. VAN DEN BOSSCHE

Bouw- en verkavelingsvergunning — Inzage

Verwijzend naar mijn vraag nr. 153 van 18 juli 1983, kreeg ik concreet geen antwoord op mijn vraag of de handelaar belanghebbende is.

Ik wens te weten wie als belanghebbende derde door de wetgever wordt aangezien. Subsidiair wens ik te weten of de opsomming zoals nu bekend, beperkend is.

Antwoord

Gevolgsgevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Het feit van handelaar te zijn is geen voldoende voorwaarde op zichzelf om als belanghebbende derde te kunnen worden beschouwd.
2. De wetgever heeft de term „belanghebbende derde” niet nader gespecificeerd. De wet noch het KB van 22 oktober 1971 bevatten ook geen opsomming van wie „belanghebbende derde” is.

De ministeriële omzendbrief van 16 maart 1964 (BS 24.3.1964) omschrijft het begrip „belanghebbende derde” als volgt: „de eventuele koper of notaris belast met het opmaken van de akte die de overgang

van het eigendomsrecht zal teweegbrengen, of elke buur die oordeelt dat de werken die krachtens de bouw- of verkavelingsvergunning zullen worden uitgevoerd, hem schade kunnen berokkenen”. Uit de tekst blijkt duidelijk dat deze opsomming limitatief is.

Vraag nr. 107 van 13 maart 1984 van de heer F. GEYSELINGS

Lanaken — BPA Pietersheim

In het Bijzonder Plan van Aanleg Pietersheim te Lanaken is een woonuitbreidingsgebied voorzien, bestemd voor onmiddellijke realisatie na het bekomen van het koninklijk besluit. De verantwoording voor het aansnijden van dit woonuitbreidingsgebied zit vervat in een zeer summier dossier en beantwoordt niet aan de normen die in uw beleidsaspecten Ruimtelijke Ordening in Vlaanderen werden neergelegd.

Kan mij geantwoord worden op de volgende vragen?

1. Werd in afwijking met de geldende voorschriften aan de gemeente Lanaken toestemming gegeven om over het woonuitbreidingsgebied binnen het BPA Pietersheim-wijzigingsplan, een beperkt dossier in te dienen bij uw kabinet of uw ondergeschikte besturen?
2. Welke waren, indien deze afwijking inderdaad werd toegestaan, hiervoor de motieven?
3. Is er voor wat betreft de gemeente Lanaken reeds een inventaris van de onbebouwde percelen bij uw diensten ingediend? Zo ja, wanneer?
4. Wordt er in uw uiteindelijke besluitvorming in casu het verlenen van KB over het betreffend BPA, rekening gehouden met deze inventaris?
5. Is het mogelijk mij een opsomming te geven van de woonuitbreidingsgebieden per Limburgse gemeente die reeds als effectief woongebied worden gebruikt, ondanks hun etiket „reserve”-woongebied?

Antwoord

Gevolgsgevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

1. en 2. De gemeente Lanaken beschikt over een BPA „Pietersheim” dat bij KB van 18 april 1975 werd goedgekeurd. Bij KB van 19 maart 1981 kwam de gemeente toelating om dit BPA te herzien.

Het herziene BPA verkeert in het stadium van het ontwerp-plan, dat momenteel de goedkeuringsprocedure doorloopt. Het desbetreffend dossier bevindt zich nog op de gemeente. De gemeenteraad moet nog een beslissing treffen tot aanneming van het plan. Het is pas wanneer het volledig dossier, in het kader van de goedkeuringsprocedure, me zal worden voorgelegd dat een definitieve beslissing betreffende de goedkeuring van het plan kan getroffen worden.

3. Door de gemeente Lanaken werd de inventaris van de onbebouwde percelen nog niet aan AROL overgemaakt. Uit inlichtingen ingewonnen bij de gemeente blijkt dat deze bezig is met de opmaak van deze inventaris en dat deze ver gevorderd is.
4. De uiteindelijke besluitvorming in het kader van de goedkeuringsprocedure gebeurt aan de hand van een volledig onderzoek zowel op het administratieve als het stedenbouwkundige en planologische vlak, en dit aan de hand van het dossier dat tot stand komt in het kader van de goedkeuringsprocedure, zoals bepaald door artt. 21 en 23 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening.
5. Deze gegevens worden aan AROL gevraagd o.m. ook naar aanleiding van de parlementaire vraag nr. 95 van 15 februari 1984 van de heer J. De Mol. Van zohaast de gegevens hieromtrent bekend zijn, zal ik niet nalaten deze mede te delen.

J. BUCHMANN
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 14
van 24 januari 1984
van de heer L. VANVELTHOVEN

Bouwpremies — Termijnen van toekenning en uitbetaling

Meer en meer kan worden vastgesteld dat de bouwpremies worden uitbetaald op een laattijdig ogenblik, waardoor de gerechtigden hun verplichtingen t.o.v. de bouwondernemers niet tijdig kunnen naleven.

Dit werkt veelal remmend voor wat de afwerking van de woning betreft.

Graag vernam ik het volgende.

1. Welke termijn verloopt tussen aanvraag en toezegging?
2. Welke termijn verloopt tussen toezegging en uitbetaling?
3. Welke maatregelen worden voorgesteld om aan deze toestand te verhelpen?

Antwoord

Aan het geachte lid heb ik de eer volgend antwoord op de door hem gestelde deelvragen te geven:

1. De termijn die verloopt tussen de datum van indiening van de bouwpremieaanvraag en de datum van toezegging van de bouwpremie hangt uitsluitend af van de volledigheid van de door de belanghebbende overgelegde stukken.

Worden alle stukken tegelijk ingediend en zijn deze behoorlijk aangevuld dan zal de toezegging normaliter binnen de 4 weken kunnen gebeuren.

De ervaring leert echter dat nagenoeg geen enkel dossier volledig wordt ingediend zodat eerst briefwisseling hieromtrent te voeren is.

Het spreekt vanzelf dat de toezegging pas zal kunnen gebeuren nadat alle ontbrekende elementen aan mijn administratie zullen zijn overgezonden.

2. Bij de toezegging van de bouwpremie wordt de belanghebbende tevens in het bezit van de strook D gesteld.

Die strook moet door de aanvrager aan mijn administratie worden toegezonden nadat de burgemeester van de bouwplaats hierop heeft bevestigd dat het buitenmetselwerk van de nieuwe woning is voltooid.

Na toezending van de strook D nemen de uitbetalingsformaliteiten van de premie normaliter 3 tot 4 maanden in beslag.

3. Op dit ogenblik is reeds een deel van de administratieverwerking geautomatiseerd zodat de administratieve uitbetalingsformaliteiten sneller geschieden.

Bovendien werden de aanvraagformulieren, met verklarende nota, tot het bekomen van een bouwpremie ter beschikking gesteld in de gemeentebesturen zelf en niet meer uitsluitend op de administratie van de huisvesting zoals dit vroeger het geval was.

Tenslotte werd naar de rechtszoekende burgers toe een uitgebreide info-campagne op het getouw gezet en wordt een regelmatig bijgehouden info-brochure ter hunner beschikking gesteld. In dit zelfde kader werden de „raadgevers” van het groot publiek (architecten, notarissen, aannemers, vertegenwoordigers bank- en spaarwezen, gemeentebesturen enz.) inzake o.a. het bekomen van een bouwpremie, op Provinciale Bouwdagen volledig ingelicht en werd ter hunner intentie een vade *mecum* opgesteld: „De huisvestingsgids Vlaanderen” welke hun gratis ter beschikking gesteld werd en welke, via een abonnement, permanent „up to date” wordt gehouden.

Vraag nr. 19
van 17 februari 1984
van de heer T. KELCHTERMANS

Collectieve voorzieningen — Grottere participatie van de lagere sociale strata

Recentelijk stelde een onderzoeksequipe onder leiding van prof. H. Deleeck (UFSIA) de resultaten voor van een onderzoek dat zij doorgevoerd had met betrekking tot de differentiële participatie en profijt van de verschillende socio-professionele categorieën en inkomensgroepen aan en/of uit de collectieve voorzieningen. Hieruit bleek dat de hogere socio-professionele lagen tendentieel en proportioneel meer gebruik maken van de collectieve voorzieningen dan de lagere sociale strata. De onderzochte collectieve uitgaven omvatten o.a. deze voor onderwijs, voor eigendomsverwerving, voor cultuur, sport en recreatie, voor gezondheidszorg, voor kinderopvang buitenshuis en voor sociale zekerheid.

Naar aanleiding van dit onderzoek vernam ik gaarne van de geachte Minister omstandig welke positief dis-

criminerende maatregelen zij binnen haar bevoegdheid heeft genomen en nog zal nemen ten einde de lagere strata ertoe te brengen meer van deze universele voorzieningen gebruik te maken.

NB: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer K. Poma, Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnzorg, de heer R. De Wulf, **Gemeenschapsminister** van gezondheidsbeleid en de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat ik in het kader van het **bouwpremiestelsel**, een van de twee bedoelde voorzieningen voor eigendomsverwerving die tot mijn bevoegdheid behoren, bij besluit van de Vlaamse Executieve van 16 maart 1983 (B.S. van 8 april 1983) volgende maatregelen heb genomen om de lagere sociale strata aan te zetten meer te participeren in het voordeel van kwestieuze premie.

De basispremiebedragen verminderen naargelang van de stijging van het in aanmerking te nemen inkomen om vanaf een inkomen van 1.250.001 F geheel te verdwijnen.

De ingebouwde degressiviteit ziet er uit als volgt:

Basispremiebedrag van 250.000 F bij een inkomen tot en met 500.000 F

Basispremiebedrag van 200.000 F bij een inkomen van 500.001 F tot 625.000 F

Basispremiebedrag van 160.000 F bij een inkomen van 625.001 F tot 750.000 F

Basispremiebedrag van 130.000 F bij een inkomen van 750.001 F tot 1.000.000 F

Basispremiebedrag van 120.000 F bij een inkomen van 1.000 001 F tot 1.250.000 F

Teneinde de lagere strata er toe te bewegen meer van deze universele voorzieningen gebruik te maken werd reeds tot tweemaal toe een voorlichtingscampagne op het getouw gezet.

Gedurende de publiekgerichte campagne welke georganiseerd werd de 4 laatste maanden van 1983 werden alle budgettair haalbare media aangewend o.a. : Radio en TV (toespraak, spots en filmpje), alle Vlaamse dagbladen en een aantal geselecteerde weekbladen (advertenties met antwoordbon). Affichettes, folders en brochures werden gratis ter beschikking gesteld en verspreid via diverse kanalen. Bovendien heeft mijn Kabinet deelgenomen aan de belangrijkste specifieke bouwbeurzen.

Teneinde de lagere strata tegemoet te komen in hun drempelvrees zich tot officiële instanties of autoriteiten te wenden, werd een complementaire campagne opgezet ter intentie van de beroepsmensen tot wie deze strata zich meestal richten (architecten, notarissen, aannemers, vertegenwoordigers bank- en spaarwezen, gemeentebesturen enz.). Deze „raadgevers” werden in het kader van de beroepsgerichte campagne, volledig ingelicht over de meest recente en exacte

overheidsmaatregelen ter gelegenheid van de gehouden Provinciale Bouwdagen. Zij werden eveneens degelijk gedocumenteerd door hen een permanent bijgehouden vademecum : „De Huisvestigingsgids Vlaanderen” ter beschikking te stellen.

Tenslotte kan ik nog melden dat ik een evaluatiestudie van de campagne laat uitvoeren door een gespecialiseerd studiebureau, waaruit o.a. zal blijken welke socio-professionele categorieën en inkomensgroepen gebruik maken of zullen maken van de collectieve voorzieningen wat betreft de eigendomsverwerving.

Vraag nr. 20 van 23 februari 1984 van de heer O. MEYNTJENS

Bouwpremies — Aanvragen

In 1983 werden er in het Vlaamse Gewest 12.8 18 aanvragen voor het bouwen met premie genoteerd.

Kan de geachte Minister mij meedelen hoeveel aanvragen er in 1983 geweigerd werden en hoeveel aanvragen er, per inkomensschijf, werden toegekend?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat tijdens het jaar 1983 742 bouwpremieaanvragen werden afgewezen, namelijk 678 aanvragen betreffende eensgezinswoningen en 64 aan gaande appartementen.

De geciteerde cijfers hebben betrekking op bouwpremieaanvragen die werden ingediend in 1983 of een voorafgaand jaar.

Tussen de ingangsdatum van het nieuwe stelsel inzake bouwpremies, zijnde 1 april 1983 en 1 maart 1984 kan men op basis van een steekproef voor 2.837 toegekende premies de volgende indeling per inkomensschijf opgeven :

Netto-belastbaar inkomen

| | |
|--------------|----------------------|
| 500.000 — | 832 aanvragen = 29% |
| 625.000 — | 686 aanvragen = 24% |
| 750.000 — | 659 aanvragen = 23% |
| 1 .000.000 — | 528 aanvragen = 19 % |
| 1.250.000 — | 132 aanvragen = 5 % |

Gezien de automatisering van de afdeling „bouwpremies” zal het op latere datum mogelijk zijn de gevraagde gegevens voor 1984 te verstrekken.

R. DE WULF GEMEENSCHAP'SMINISTER VAN GEZOND- HEIDSBELEID

Vraag nr. 31 van 16 februari 1984 van de heer R. VANNIEUWENHUYZE

Ziekenhuizen — Dringende geneeskundige zorgen

Een aantal ziekenhuizen stelt vast dat er **betalingsmoeilijkheden** rijzen voor patiënten die krachtens de wet van 8 juli 1964 betreffende de dringende genees-

kundige hulpverlening voor onmiddellijke verzorging opgenomen worden. Indien deze patiënten zich tegenover het ziekenhuis niet van hun verplichtingen kwijten, waarborgt het Fonds voor dringende geneeskundige hulpverlening de betaling van de kosten van het ziekenhuis conform artikel 8, 2^o van bovenvermelde wet.

Nu is het zo dat krachtens de interpretatie die aan de wet van 8 juli 1964 gegeven wordt, door het Fonds eventueel slechts tussengekomen wordt in de dringende zorgen, nav de zorgen verleend tijdens de fase dat er onmiddellijk levensgevaar was voor het slachtoffer. Het dringend ingrijpen bestaat dus essentieel in het behoud van de levensfuncties, d.w.z. beperkt tot de **cardiale** en ademreanimatie en tot de maatregelen die een verergering van de letsels moeten voorkomen. De dringende geneeskundige hulpverlening waarvoor beroep gedaan wordt op het Fonds in terugbetaling van de gedane kosten, moet dan ook verantwoord worden door een medisch verslag waaruit blijkt dat de zorgen en eventuele ingrepen noodzakelijk waren om boven aangehaalde redenen.

Voor de kosten van verzorging die niet door het Fonds worden terugbetaald wenden de ziekenhuizen zich tot de bevoegde OCMW's wanneer de patiënten deze kosten niet kunnen betalen. Een aantal OCMW's weigeren deze kosten te betalen met verwijzing naar de tussenkomst van het Fonds, dat ook voor deze kosten zou moeten betalen.

Kan de geachte Minister bevestigen dat bovenvermelde interpretatie en toepassing van de wet van 8 juli 1964 betreffende de dringende geneeskundige hulpverlening de juiste is en dat dienvolgens de bevoegde OCMW's zich niet kunnen onttrekken aan hun wettelijke opdracht om tussen te komen voor de kosten die niet door het Fonds worden terugbetaald, maar door het ziekenhuis werden gemaakt voor de verdere verzorging van een behoeftige patiënt.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het voorwerp van zijn vraag niet tot mijn bevoegdheid behoort maar tot deze van de nationale Minister van sociale zaken (Fonds voor dringende geneeskundige hulpverlening) en de Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg (OCMW).

Vraag nr. 33 van 17 februari 1984 van de heer T. KELCHTERMANS

Bree — OCMW-ziekenhuis

Het bedrag van het tekort voor het dienstjaar 1982 van het O.-L.-Vrouw van het H. Hartziekenhuis, dat beheerd wordt door het OCMW van Bree, bedroeg volgens onze informatie 2 1.498.697 frank voor 2.921 opnamen, wat betekent dat in 1982 er een gemiddeld tekort van ruim 7.000 frank per opname was.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister omstandig antwoord op de volgende vragen.

1. Hoe kan dit tekort verklaard worden: onvoldoende gemiddelde bezetting, te hoge **personeelskosten**...?
2. Hoe evolueerde de financiële balans van dit ziekenhuis in de periode 1977- 1982 ?
3. Door welke ondergeschikte openbare besturen moet dit tekort gedragen worden, welke is hun respectievelijk aandeel en op basis van welke criteria gebeurt deze verdeling? Verleent deze tussenkomst in het te dragen tekort dezelfde besturen ook de bevoegdheid deel te nemen aan de beleidsformulering voor dit ziekenhuis?
4. Werd er door het betrokken OCMW-ziekenhuis een saneringsplan opgesteld? Zo ja, waarin bestaan de voorgestelde saneringen? Zo neen, om welke redenen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het voorwerp van zijn vraag tot de nationale bevoegdheid behoort.

Vraag nr. 34 van 17 februari 1984 van de heer T. KELCHTERMANS

Collectieve voorzieningen — Grotere participatie van de lagere sociale strata

Recentelijk stelde een onderzoeksequipe onder leiding van prof. H. Deleecq (UFSIA) de resultaten voor van een onderzoek dat zij doorgevoerd had met betrekking tot de differentieële participatie en profijt van de verschillende socio-professionele categorieën en inkomensgroepen aan en/of uit de collectieve voorzieningen. Hieruit bleek dat de hogere socio-professionele lagen tendentieel en proportioneel meer gebruik maken van de collectieve voorzieningen dan de lagere sociale strata. De onderzochte collectieve uitgaven omvatten o.a. deze voor onderwijs, voor eigendomsverwerving, voor cultuur, sport en recreatie, voor gezondheidszorg, voor kinderopvang buitenshuis en voor sociale zekerheid.

Naar aanleiding van dit onderzoek vernam ik gaarne van de geachte Minister omstandig welke positief discriminerende maatregelen zij binnen haar bevoegdheid heeft genomen en nog zal nemen ten einde de lagere strata ertoe te brengen meer van deze universele voorzieningen gebruik te maken.

NB: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg, de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting en de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs.

Antwoord

In antwoord op bovengemelde vraag kan ik het geachte lid mede delen dat binnen mijn bevoegdheid op drie verschillende wijzen wordt gestreefd naar een

betere participatie van de lagere sociale strata aan de gezondheidsvoorzieningen.

Via de tussenkomst voor sociale ziekten wordt aan de laagste inkomenscategorieën een toelage verleend wanneer een gezinslid aangetast wordt door bepaalde ziekten o.a. aangeboren hartafwijkingen, nierdialyse, om de kosten van de verzorging te helpen dekken. De reeks ziekten die voor deze toelage in aanmerking worden genomen is onlangs uitgebreid met de hemo-filie en in de nabije toekomst zal ik aan de Executieve voorstellen eveneens leucemiebehandeling in het buitenland en fenylketonurie op te nemen.

Anderzijds heb ik in mijn beleid een bijzondere nadruk gelegd op GVO. In het GVO-programma dat in het basisonderwijs werd geïntroduceerd wordt bijzondere aandacht gegeven aan kennis van de gezondheidsvoorzieningen, een basisvoorwaarde voor participatie.

Tenslotte wens ik de aandacht te vestigen op het beleid dat gevoerd wordt inzake de eerstelijnszorg. Een goed georganiseerde eerstelijnsgezondheidszorg met een lage drempel moet aan alle groepen een betere toegang tot het gezondheidszorgensysteem verzekeren en via deze eerstelijnszorg een betere begeleiding bij doorverwijzing naar andere voorzieningen.

J. LENSSENS GEMEENSCHAPS MINISTER VAN LEEF- MILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 234
(zitting 1982-1983)
van 28 september 1983
van de heer G. BEERDEN

Onderwijs met beperkt leerplan en kunstonderwijs — Normen werkings- en uitrustingskosten

Graag vernam ik van de heer Minister betreffende de kantons Beringen, Hasselt, Herk-de-Stad, Sint-Truiden en Genk, per kanton, de hiernavolgende inlichting.

1. In welke onderwijsinrichtingen worden leergangen met beperkt leerplan en/of leergangen in het kunstonderwijs verstrekt met vermelding van de leervakken?
2. Welke waren voor de schooljaren 1981/1982 en 1982/1983 de aantallen leerlingen en leerkrachten en administratiepersoneel?
3. Welke waren voor dezelfde jaren per onderwijsinrichting de toegekende weddetoelagen, de werkings- en uitrustingskosten?
4. Op grond van welke normen worden de werkings- en uitrustingskosten toegewezen en wanneer werden ze uitbetaald?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt:

- a. Inrichtingen voor onderwijs in de beeldende kunsten met beperkt leerplan in het kanton:

— Beringen : Gemeentelijke Academie voor Beeldende Kunsten te Heusden-Zolder.

Er dient opgemerkt dat de Gemeentelijke Academie voor Beeldende Kunsten een bijafdeling heeft te Houthalen, behorend tot het kanton Peer, en dat de opsplitsing van toelagen tussen de verschillende afdelingen niet kan doorgevoerd worden voor wat de uitrustingsstoelagen betreft.

— Hasselt : Stedelijke Academie voor Schone Kunsten te Hasselt.

— Herk-de-Stad : geen

— Sint-Truiden : Stedelijke Academie voor Beeldende Kunsten te Sint-Truiden.

— Genk : Stedelijke Academie voor Plastische Kunsten te Genk.

1. Bij alle voormelde inrichtingen worden de leervakken vermeld op de door de inrichtende macht ingediende lessenroosters.

2. Gedurende de schooljaren 1981-1982 en 1982-1983 werden de hiernavermelde aantallen leerlingen en leerkrachten geteld. Aangezien administratief personeel van de inrichtingen voor kunstonderwijs met beperkt leerplan niet wordt gesubsidieerd is hun aantal door de administratie voor kunstonderwijs niet gekend.

| | Has- selt | Sint- Truiden | Heusden- Zolder | Genk |
|---------------------|--------------|------------------|--------------------|------|
| Aantal leerlingen | | | | |
| 1981-1982 | 807 | 372 | 977 | 830 |
| Aantal leerkrachten | 33 | 12 | 29 | 42 |
| Aantal leerlingen | | | | |
| 1982-1983 | 804 | 397 | 1.021 | 829 |
| Aantal leerkrachten | 30 | 11 | 32 | 43 |

3. Een overzicht van de toegekende werkings- en uitrustingsstoelagen volgt hieronder. Het totaal per school van de toegekende weddetoelagen kan niet door de administratie voor kunstonderwijs worden opgegeven.

De uitbetalingsdiensten werden verzocht de gevraagde gegevens te verstrekken.

— uitrustingsstoelagen

| | 1981 | 1982 | 1983 |
|----------------|------|---------|---------|
| Sint-Truiden | geen | geen | geen |
| Genk | geen | 289.708 | 178.998 |
| Heusden-Zolder | geen | 165.946 | 81.985 |
| Hasselt | geen | geen | geen |

— werkingstoelagen

| | 1981/82 | 1982/83 |
|------------------|-----------|---------------|
| Heusden-Zolder : | | |
| saldo (s) | 792.390 | 735.900 (v) |
| voorschot (v) | 679.400 | 95 1.992 (s) |
| | 1.471.790 | |
| totaal (t) | | 1.687.892 (t) |
| Genk : | | |
| (s) | 606.867 | 627.000 (v) |
| (v) | 647.100 | 728.530 (s) |
| | 1.253.967 | |
| (t) | | 1.355.530 (t) |
| Hasselt : | | |
| (s) | 736.065 | 689.200 (v) |
| (v) | 642.300 | 743.668 (s) |
| | 1.378.365 | |
| (t) | | 1.432.867 (t) |
| Sint-Truiden : | | |
| (s) | 225.750 | 216.300 (v) |
| (v) | 206.900 | 262.755 (s) |
| (t) | 432.650 | 479.055 (t) |

4. Werkings- en uitrustingsstoelagen worden toegekend op basis van de bepalingen van de artikelen 32 en 34 van de wet van 29.5.1959 en de koninklijke besluiten van respectievelijk 15 december 1959, houdende toepassing van artikel 32 van de wet van 29 mei 1959, en 22 oktober 1959, houdende toepassing van de wet van 29 mei 1959.

De opdracht tot uitbetaling van de in punt 3 vermelde bedragen werd gegeven op de hierna vermelde tijdstippen. De feitelijke storting van de verschuldigde bedragen volgt normalerwijze 6 weken na de uitbetalingsopdracht.

— uitrustingsstoelagen

| | | |
|-----------------|-----------|------------|
| Genk SAPK: | 289.708 F | 18/1/1983 |
| | 178.998 F | 7/7/1983 |
| Heusden-Zolder: | 165.946 F | 20/10/1982 |
| SASK | 81.985 F | 1/7/ 1983 |

— werkingstoelagen

| | voorschot | saldo |
|-----------|-----------|------------|
| 1981/1982 | 23.7.1982 | 19.4.1983 |
| 1982/1983 | | nog niet |
| 1982/1983 | 5.7.1983 | uitbetaald |

- b. Inrichtingen voor muziekonderwijs met beperkt leerplan

De gevraagde gegevens voor de gemeentelijke muziekacademies te Beringen, Hasselt, Genk, Sint-Truiden, en de gemeentelijke muziekschool te Tessenderlo zullen eerstdaags worden verstrekt.

Vraag nr. 23
van 25 november 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Vieille Montagne te Balen — Meetcampagne SO₂ en NO_x

Naar verluidt werd in 1982 door Lisec een meetcampagne SO₂ en NO_x gevoerd in de omgeving van de Vieille Montagne te Balen.

Het zou me verheugen te mogen vernemen:

1. welke de resultaten van deze meetcampagne waren ;
2. tot welke maatregelen deze campagne gebeurlijk aanleiding heeft gegeven.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mee te delen:

1. De beperkte meetcampagne werd opgezet met het oog op een evaluatie van de luchtverontreiniging in noord-west Limburg met inbegrip van een onderzoek naar de mogelijkheid voor het aanleggen van een groene gordel rond industriële opslagplaatsen.

Het concrete doel van het onderzoek was de bepaling van de gemiddelde en maximale SO₂ belasting rond de NV Vieille Montagne te Balen.

Uit het beperkt aantal meetresultaten, waarin de winterperiode meer vertegenwoordigd was dan de zomerperiode blijkt dat de 50 percentielwaarde afhankelijk van de windrichting 50 à 120 µg.m⁻³, en de 98 percentielwaarde 135 à 180 µg.m⁻³ bedroeg.

Ofschoon de meetresultaten duidelijk wijzen op de aanwezigheid van een belangrijke SO₂-bron, in casu de zwavelzuurfabriek van de NV Vieille Montagne, mag toch gesteld worden dat de toestand niet als alarmerend mag beschouwd worden.

2. De campagne heeft geen aanleiding gegeven tot verdere maatregelen.

Vraag nr. 65
van 6 januari 1984
van mevrouw M. VAN PUYMBROECK

Zandhoven — Hinder zuivelfabriek inza

Deze fabriek moet een nieuwe de commodo et incommodo krijgen op 19 februari e.k.

Op de gemeente Zandhoven werden op 12 december jl. door 64 gezinnen bezwaarschriften en klachten ingediend die voornamelijk gaan over nachtlawaai, roethinder en stof van melkpoeder.

Tijdens de onderzoeksperiode werd er door Inza 's nachts niet gewerkt, er werden ook geen containers met buitenlandse melk afgeleverd. Dit gebeurt echter terug vanaf 27 december 1983. In de nacht van dinsdag op woensdag werd weer gewerkt zodat de burenen niet konden slapen. Woensdag werd er overdag niet gewerkt. Maar de nacht van 29 op 30 werd opnieuw gewerkt met alle nadelige gevolgen van dien. De twee laatste dagen worden weer volop buitenlandse melkcontainers geleverd.

Op donderdag 22 december werden de gezinnen die bezwaren indienden door burgemeester De Bie op het gemeentehuis uitgenodigd om te vernemen dat de Burgemeester en Schepenen een gunstig advies hadden uitgebracht aan de Bestendige Deputatie mits bepaalde voorwaarden zouden in acht worden genomen, zoals bijvoorbeeld :

- de fabriek moet stoppen om 22 uur en mag pas om 6 uur het werk hervatten;
- moet beter isoleren;
- moet roet- en melkpoederhinder uitschakelen;

— een onafhankelijk expert moet maandelijks controle uitvoeren.

Indien hieraan geen gunstig gevolg gegeven wordt, zou de gemeente 20.000 F per maand boete opleggen.

Daar de verbouwings- en aanpassingswerken miljoenen zouden kosten en de boetes maar 240.000 F per jaar, hebben de buurtbewoners alle redenen om bereesd te zijn.

Klopt het dat Inza maar toelating had om te werken met 1200 PK en er reeds 1800 PK draaien?

Welke maatregelen zal u nemen:

- a. opdat er 's nachts niet meer zou worden gewerkt;
- b. opdat geluids-, roet- en melkpoederhinder zouden uitgeschakeld worden?

Antwoord

In antwoord op haar vragen betreffende het bedrijf „Inza” te Zandhoven, heb ik de eer het geachte lid het volgende mee te delen:

1. In de laatste vergunning tot uitbreiding werden toestellen vergund met een totaal vermogen van 1237 pk.

Door het sindsdien vervangen van allerlei toestellen door nieuwe toestellen van dezelfde aard, maar met een groter vermogen, is het geïnstalleerd vermogen ondertussen opgelopen tot ca. 1800 pk.

Hierbij dient evenwel aangestipt dat een vervanging van een oud toestel door een nieuw toestel van dezelfde aard meestal geen bijkomende vergunning vereist.

Een bijkomende vergunning moet slechts aangevraagd worden indien een nieuwe rubriek van de lijst der ingedeelde inrichtingen van toepassing is en de hinder voor de buurt door de uitbreiding zou toenemen.

2. De aanvraag tot verdere exploitatie van dit bedrijf is sinds 24 januari 1984 in onderzoek bij de dienst Milieu en Water van de administratie voor ruimtelijke ordening en leefmilieu te Antwerpen. Door deze dienst zullen alle klachten onderzocht worden en zullen aangepaste exploitatievoorwaarden voorgesteld worden aan de bestendige deputatie van Antwerpen, ten einde de hinder voor de buurt tot een aanvaardbaar minimum te beperken.

Onafgezien de resultaten van dit onderzoek dient de aandacht gevestigd op het feit dat het bedrijf continu moet werken en dat het derhalve moeilijk is een voorstel te formuleren voor een formeel verbod van elke nachtelijke activiteit.

De voorwaarden zullen echter betrekking hebben op maatregelen om de geluids-, roet- en melkpoederhinder tot een minimum te beperken.

De bestendige deputatie van Antwerpen is in eerste aanleg bevoegd om exploitatievoorwaarden op te leggen.

Vraag nr. 97 van 15 februari 1984 van de heer L. VANVELTHOVEN

Oud slibbekken te Ham — Onderzoek naar zware metalen in de bodem

Enkele chemische bedrijven, die kunstmeststoffen en chloorbereidingen produceren, storten de afval van dit chemisch proces in een slibbekken in Ham, ten oosten van het Albertkanaal.

Het oude slibbekken kende reeds een dijkbreuk.

Om de dijken te verstevigen werden putten gegraven.

In opdracht van het gemeentebestuur van Ham heeft het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie te Diepenbeek ter plaatse monsters genomen.

De resultaten van het bodemonderzoek liegen er niet om: grote hoeveelheden zware metalen werden in de bodem aangetroffen o.m. een overdosis aan cadmium, kwik en lood.

Ter zake vernam ik graag van de geachte Minister het volgende.

1. Moet insijpelingsgevaar van deze metalen in het grondwater reëel en mogelijk worden geacht?

Zo ja, welke maatregelen zal de overheid treffen? Op welke termijn?

2. Het IHE acht een volledige uitgraving en verwijdering van het afval noodzakelijk. Deelt de overheid deze mening?

Zo ja, op welke termijn en op wiens kosten zal deze uitgraving en verwijdering gebeuren?

Zo neen, waarom wordt het advies van IHE niet opgevolgd?

3. Er wordt gesteld dat dergelijke afvalstoffen illegaal zijn.

Kan de Gemeenschapsminister dit bevestigen?

Zo ja, welke maatregelen tot herstel zullen er genomen worden?

Welke schadevergoeding en welke sancties werden of zullen worden geëist?

Zo neen, wanneer werden stortingsvergunningen afgeleverd en onder welke voorwaarden?

4. Gelet op het feit dat het oude slibbekken volgestort is, werd geen nieuw bekken gepland.

Acht de Minister het niet wenselijker de betrokken bedrijven te verzoeken dergelijk afval te recycleren in plaats van te storten?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag betreffende het slibbekken van Ham heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de resultaten van het onderzoek uitgevoerd door het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie te Diepenbeek, waarbij een bodemonderzoek werd uitgevoerd op de inplantingsplaats van het betrokken slibbekken, en dit in opdracht van het gemeentebestuur

stuur van Ham, ons tot op heden niet werden overgemaakt.

Wat de specifieke vragen betreft, wens ik het volgende te antwoorden:

1. In de uitbatingvoorwaarden gekoppeld aan de vergunning voor het uitbaten van het slibbekken afgeleverd door de bestendige deputatie dd. 11 augustus 1983 is vermeld dat op de bodem en wanden van het slibbekken een ondoorlatende afsluitlaag moet aangebracht worden ten einde infiltratie van het percolaat van het bekken naar de ondergrond te verhinderen.
2. Daar wij nog niet in kennis gebracht werden van de onderzoeksresultaten, evenals van het advies geformuleerd door het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie kunnen wij ter zake geen mening mededelen.
3. Door de bestendige deputatie van Limburg werd aan NV Limburg-Chemie te Ham bij besluit van 23 januari 1969 (ref. 9350/194) een vergunning verleend voor de exploitatie van een slibbekken gelegen te Ham voor reststoffen afkomstig van de produktie van dicalciumfosfaat uit natuurlijk fosfaat.

Voorvoemde vergunning werd bij besluit op 3 april 1980 (ref. 35/9350/1981) door de bestendige deputatie verlengd voor een termijn eindigend op 12 april 1992.

Het slibbekken werd door NV Limburg-Chemie steeds legaal uitgebaat.

4. Daar het huidige slibbekken praktisch volgestort is en alternatieve methodes voor het verwijderen van het voornoemde slib tot op heden niet voorhanden zijn, wordt aan de uitbreiding van het bestaande slibbekken gedacht.

Momenteel wordt met de Openbare Afvalstoffenmaatschappij onderhandeld in verband met de exploitatievoorwaarden opgelegd bij de uitbreiding van het huidige slibbekken. Deze exploitatievoorwaarden hebben tot doel het leefmilieu maximaal te beschermen.

De chemische behandeling van fosfaatslib met selectieve herwinning van de belangrijkste samenstellende componenten maakt thans voorwerp uit van een uitgebreide studie.

Vraag nr. 99
van 15 februari 1984
van de heer A. COPPIETERS

PCB's — Gevaarlijke koelvloeistoffen tegen brandbestrijding

Sinds enige tijd worden in sommige transformatoren en condensatoren PCB's (poly chloor bifenylen) gebruikt als koelvloeistof.

Bij verbranding daarvan komen giftige stoffen vrij die zich gaan ophopen in het menselijk lichaam en uiterst slecht afgebroken worden. Daarom mag PCB sinds het PCB-besluit van mei 1979 alleen nog toegepast worden in gesloten circuits. De goede elektrische

en brandbestendige eigenschappen hebben ertoe geleid dat de PCB's als een uiterst geschikte vloeistof, ter vervanging van olie in transformatoren en condensatoren, werden aanbevolen met het oogpunt op brandveiligheid.

De nevenverschijnselen werden evenwel pas later bekend: zo klaagde brandweerpersoneel, na uitvoering van brandbestrijdingen o.m. in de Verenigde Staten en Zweden, over huidirritaties en andere aandoeningen voortkomende van de giftige stoffen die vrijkomen wanneer PCB-houdende produkten aan een te hoge temperatuur zijn blootgesteld: in contact met een warmtebron hoger dan 200°C komt het zeer gevaarlijke dioxine vrij. Dit gevaar geldt eveneens voor omwonenden en toeschouwers van de blussingswerken: de giftigheid kan zo groot zijn dat de kans bestaat dat het gebouw en de omgeving moeten onttruimd worden en jarenlang afgesloten blijven.

Gezien de ernstige bedreiging, die het verdere gebruik van PCB's voor het leefmilieu inhoudt, vernam ik graag van de Minister welke maatregelen hij overweegt om het gebruik van deze gevaarlijke koelvloeistoffen te doen ophouden en deze te laten vervangen door systemen waarvan het gebruik minder gevaren oplevert voor het leefmilieu en voor de volksgezondheid.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

Zoals het geachte lid terecht mededeelt in de inleiding van zijn vraag is het gebruik van PCB's alom verspreid geraakt omwille van de gunstige diëlektrische eigenschappen, de goede warmte geleidbaarheid en de geringe ontbrandbaarheid. Daarom werden ze bij uitstek als isolerende koelvloeistof gebruikt. Ten gevolge van de desbetreffende EEG-richtlijnen werd hun gebruik beperkt tot de zogenaamde gesloten toepassingen. Hiervan zijn het gebruik in transformatoren en condensatoren de meest voorkomende.

Vermits elektriciteit het industrieel en privé-leven beheerst heeft het stopzetten van het gebruik van PCB-transformatoren en -condensatoren verstrekken de gevolgen. Dit wil niet zeggen dat dit niet moet gebeuren maar wel dat dit een brede aanpak vergt. Dienaangaande is een studie lopende bij de OVAM.

Vooreerst dient vermeld dat er in België geen producenten zijn van PCB's. Deze worden door de constructeurs van transformatoren — twee in België — uit het buitenland betrokken. Ongeveer de helft van de in België gebouwde transformatoren hebben echter een buitenlandse bestemming. Naast de in België gebouwde transformatoren worden er eveneens vanuit het buitenland ingevoerd hetzij als dusdanig hetzij ingebouwd in elektrische groepen. Deze laatste werkwijze is wat de condensatoren betreft de enige gebruikte werkwijze.

Naast het aspect van de produktie is er ook het aspect economie. PCB-gevulde transformatoren worden met het oog op de brandbeveiliging aangewend. De prijzen van deze toestellen zijn als volgt te vergelijken. Als men een met olie gevulde transformator (= goedkoopste maar niet relatief gezien met het grootste

brandgevaar) een waarde van prijs gelijk aan honderd toekent dan komt de waarde van een PCB-transformator overeen met 118 à 125, deze van een silikONENTransformator met 150 à 175 en deze van een droge transformator met circa 200 overeen. Dit houdt dus in dat de vervanging van een PCB-transformator door een silikonen gevulde of door een droge transformator, deze beide bieden immers ook de nodige garanties tegen brandbeveiliging, een meerkost met zich meebrengt die niet gering kan genoemd worden.

Uit het voorgaande blijkt dat een geconcentreerde aanpak noodzakelijk is ten einde de materie grondig te behandelen en geen concurrentievervalsing te scheppen.

Hieruit moge tevens blijken dat het wenselijk zou zijn dat een dergelijke ingreep eveneens in de ons omringende landen dient te gebeuren.

In de veronderstelling dat men wat het voorgaande betreft tot een consensus komt dan wordt op deze manier de productie van nieuwe PCB-gevulde transformatoren en condensatoren afgeremd. Op dat ogenblik zijn er echter nog tal van PCB-gevulde toestellen operationeel. Zoals reeds gezegd zal hun vervanging een meerkost met zich meebrengen.

Bovendien is er nog een extra probleem namelijk dat deze uit gebruik genomen toestellen nog moeten behandeld worden en de PCB's dienen vernietigd te worden. Het aantal vernietigingscentra die PCB's op milieuvriendelijke en veilige wijze verwerken is beperkt. Daarbij komt nog dat, gezien de voorzorgsmaatregelen die dienen genomen te worden, de kostprijs voor vernietiging hoog ligt. Dit houdt in dat zelfs wanneer deze in het centraal verwerkingsbedrijf voor gevaarlijke afvalstoffen dat in Vlaanderen gepland is, zouden vernietigd worden, een spreiding in de tijd noodzakelijk is.

Uit het voorgaande mag blijken, geachte lid, dat door toedoen van mijn diensten de nodige aandacht aan het probleem wordt gehecht en dat de uitvoering van de stopzetting van het gebruik van PCB's in transformatoren en condensatoren een brede aanpak vergt.

Hiertoe is het onder meer noodzakelijk om op nationaal en Europees niveau tot coördinatie te komen. Ik zal dan ook niet nalaten om in de nabije toekomst de nodige initiatieven te nemen om deze aangelegenheid te bespreken met de bevoegde minister(s) van de nationale regering.

**Vraag nr. 101
van 20 februari 1984
van de heer T. KELCHTERMANS**

Collectieve voorzieningen — Grotere participatie van de lagere sociale strata

Recentelijk stelde een onderzoeksequipe o.l.v. Professor H. Deleeck (UFSIA) de resultaten voor van een onderzoek dat zij doorgevoerd had m.b.t. de differentieële participatie en profijt van de verschillende so-

cie-professionele categorieën en inkomensgroepen aan en/of uit de collectieve voorzieningen. Hieruit leek dat de hogere socio-professionele lagen tendentieel en proportioneel meer gebruik maken van de collectieve voorzieningen dan de lagere sociale strata. De onderzochte collectieve voorzieningen omvatten o.a. deze voor onderwijs, voor eigendomsverwerving, voor cultuur, sport en recreatie, voor gezondheidszorg, voor kinderopvang buitenshuis en voor sociale zekerheid.

Naar aanleiding van dit onderzoek vernam ik gaarne van de geachte Minister omstandig welke positief discriminerende maatregelen hij binnen zijn bevoegdheid heeft genomen en nog zal nemen ten einde de lagere strata ertoe te brengen meer van deze universele voorzieningen gebruik te maken.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg en de heren J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting en R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag wil ik het geachte lid verwijzen naar het besluit van de Vlaamse Executieve van 19 juli 1983 dat een globaal nieuwe regeling voorziet van de toekenning en de berekening van de studietoelagen voor het hoger onderwijs.

De algemene filosofie van de wet van 19 juli 1971 blijft behouden. Dat wil zeggen; het blijft gaan om studietoelagen, niet om een zekere vorm van studieloon, die toegekend worden aan minvermogende studenten. Door het Executievebesluit wordt de gezinsdimensie van het stelsel verstevigd, met een betere definiëring van de gezinslast en met een extra-berekening van deze gezinslast voor o.m. gehandicapten.

Ook werd de notie zelfstandige en gehuwde student nauwkeuriger gedefinieerd en werd het begrip „globaal ten laste van” zo gespecificeerd dat misbruiken worden ontmoedigd. Aan de zeer lage inkomens wordt een studietoelage uitbetaald aan 130 %.

Binnen het globale toegekende krediet grijpt er dank zij een nieuwe berekeningstechniek een verschuiving plaats ten voordele van de lagere inkomens. Iedere studietoelage wordt voortaan individueel berekend en kan daardoor beter worden afgestemd op het reële inkomen. Vooral de lagere inkomens — en dit in alle gezinsgroottes — doen hun voordelen aan het nieuwe systeem omdat het aantal maximumbeurzen er aanzienlijk is toegenomen en ook omdat ieder beursbedrag van de lagere inkomens er hoger ligt dan voorheen. Vooral de vervanging van het oude intervalstelsel, waarop alle inkomens in vijf categorieën worden ingedeeld, door het nieuwe individuele proportionaliteitsstelsel, heeft een herverdeling naar de lagere inkomens teweeggebracht.

Vraag nr. 103
van 20 februari 1984
van de heer P. MATTHYS

Oostende — Ontziltingsinstallatie van zeewater

In het KB van 8 november 1983 waarbij het nationaal belang van bepaalde grote waterbouwkundige werken wordt vastgesteld is enkel de studie van de ontziltingsinstallatie van zeewater te Oostende opgenomen.

In uw richtnota „ De drinkwatervoorziening in Vlaanderen — Vandaag en morgen” is geen sprake meer van een ontziltingsinstallatie te Oostende.

Mag daaruit afgeleid worden dat het INZO-project nu niet gerealiseerd zal worden?

In bevestigend geval zou ik graag van de geachte Minister vernemen welke stappen hij reeds ondernomen heeft of nog zal ondernemen om de betrokken intercommunale, die dan geen reden van bestaan meer heeft, af te schaffen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid mededelen, dat het actueel niet in de bedoeling ligt het ontziltingsproject van INZO te realiseren. Een stuurgroep, opgericht door de intercommunale INZO, is tot de conclusie gekomen dat het distillatieproces gebaseerd op de recuperatie van de warmte van een thermische elektriciteitscentrale niet langer renderend is voor de produktie van drinkwater omwille van de hoge kostprijs voor de primaire energie.

INZO is een intercommunale opgericht krachtens de wet van 16 maart 1922.

Overeenkomstig artikel 14 van deze wet kan haar ontbinding voor het verstrijken van de normale termijn dan ook slechts geschieden met instemming van alle betrokken vennoten.

Vraag nr. 104
van 23 februari 1984
van de heer J. ANSOMS

Hoger onderwijs — Studiebeurzen

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister voor de jaren 1979, 1980, 1981, 1982 en 1983:

- het aantal studiebeurzen dat is toegekend aan studenten van het hoger onderwijs;
- de totale som die daarvoor jaarlijks werd besteed ;
- het gemiddelde bedrag dat in die jaren per beursgerechtigde student van het hoger onderwijs werd besteed ;
- het aantal studenten dat geen recht had op een studiebeurs.

Antwoord

Het geachte lid gelieve hierna het antwoord te vinden wat betreft de academiejaren 1979- 1980 tot en met 1982- 1983, en voor het academiejaar 1983- 1984 voor zover zij beschikbaar zijn (stand op 9 februari 1984).

| | 1979-1980 | 1980-1981 | 1981-1982 | 1982-1983 | 1983-1984 (stand op 9.2.1984) |
|--------------------|---------------|---------------|---------------|---------------|----------------------------------|
| Aantal toelagen | 34.881 | 35.161 | 35.928 | 38.032 | 21.271 |
| Totaal bedrag | 1.228.762.800 | 1.309.975.500 | 1.373.671.500 | 1.430.697.600 | 880.565.700 |
| Gemiddelde toelage | 35.227 | 37.256 | 38.234 | 37.618 | 41.397 |
| Afwijzingen | 12.779 | 12.297 | 12.671 | 11.786 | 8.226 |

Vraag nr. 106
van 28 februari 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Verwerkingscentrum voor industriële en andere afvalstoffen — Oprichting

Kan de geachte Minister mij meedelen of de Vlaamse Executieve plannen heeft, op basis van het decreet op de afvalstoffen en bijvoorbeeld naar Deens model (Kommunekemi) een verwerkingscentrum op te richten voor industriële en andere afvalstoffen? In ontkennd geval, waarom niet?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

De Vlaamse Regering heeft op mijn voorstel op 27 april 1983 principieel beslist dat in Vlaanderen een verwijderingsinstallatie voor giftig en gevaarlijk afval dient opgericht te worden.

Als gevolg van deze beslissing en ter voorbereiding van het project werd op 29 juli 1983 een studievereniging opgericht genaamd INDAVER met de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest en de GIMV als vennoten.

Dit studieverenootschap heeft een jaar tijd gekregen om een uitgewerkt realisatierijp dossier aan de Vlaamse Regering voor te leggen zodat zij over enkele maanden hierover een definitieve beslissing met kennis van zaken zal kunnen nemen.

Vraag nr. 111
van 28 februari 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Afvalstoffen — Recyclage

De richtlijn van de Raad van 15 juli 1975 betreffende de afvalstoffen (PB 25 juli 1975) voorziet in artikel 1 dat de lidstaten passende maatregelen moeten nemen ter bevordering van het voorkomen van afvalvorming, de recycling en het verwerken van afvalstoffen, het winnen van grondstoffen en eventuele energie uit afvalstoffen, alsmede van alle andere methoden voor het opnieuw gebruiken van afvalstoffen.

Kan de geachte Minister mij meedelen in hoeverre hij deze richtlijn in toepassing brengt en welke hiervan de resultaten zijn voor de jaren 1981, 1982 en 1983?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen wat volgt.

Volgens artikel 13 van de door u aangehaalde richtlijn moeten de lidstaten de nodige maatregelen nemen om binnen de vierentwintig maanden vanaf de kennisgeving aan de richtlijn te voldoen. Pas na de wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen was het in België mogelijk tegemoet te komen aan EG-richtlijnen en internationale verdragen.

Het decreet van 2 juli 1981 voert de EG-richtlijn van 15 juli 1975 uit. Zoals u weet is het decreet echter een raamdecreet en dienen voor de operationaliteit ervan uitvoeringsbesluiten goedgekeurd door de Vlaamse Executieve.

Het is u zeker niet onbekend dat er ook reeds een hele reeks van uitvoeringsbesluiten door de Vlaamse Executieve zijn goedgekeurd. Ter herinnering zal ik u een opsomming van de goedgekeurde uitvoeringsbesluiten die een toepassing geven aan het decreet van 2 juli 1981 persoonlijk toezenden.

Op het tweede gedeelte van uw vraag, met name de resultaten voor 1981, 1982 en 1983 geef ik u hierbij een opsomming van wat reeds werd geconcretiseerd :

- de sanering van stortplaatsen is volop in uitvoering;
- sluiten van illegale verwijderingseenheden ;
- het voorontwerpplan huishoudelijke afvalstoffen en in de loop van dit jaar het voorontwerpplan niet-huishoudelijke afvalstoffen ;
- verlenen van vergunningen door de bestendige deputaties;

- opvragen en bijhouden van de meldingsgegevens ;
- oprichting van de N.V. INDAVER;
- verbranding met energierecuperatie, dit zowel voor huishoudelijke als voor niet-huishoudelijke afvalstoffen;
- wetenschappelijk onderzoek;
- verlenen van steun en opvolging van projecten inzake selectieve inzameling, recyclage en recuperatie van afvalstoffen ;
- erkenning van laboratoria;
- oprichting van een databank;
- analyses schadelijke afvalstoffen ;
- analyses op rookgasemissies;
- ontwerpdecreet milieueffingen;
- leefmilieucampagne ; (met hierbij onder andere de selectieve inzameling van kwik- en zilverbatterijen).

Indien het geachte lid voor sommige punten van dit overzicht meer specifieke gegevens wenst kunnen die desgevraagd meer in detail meegedeeld worden.

Vraag nr. 112
van 28 februari 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Afvalverwijdering — EEG-richtlijn en stand van zaken

Artikel 12 van de EEG-richtlijn van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen schrijft voor dat om de drie jaar de lidstaten een verslag moeten opstellen en doen toekomen aan de Commissie over de toestand inzake de verwijdering van afvalstoffen in hun land.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Welk gevolg geeft de Vlaamse Executieve aan de EEG-richtlijn en wanneer werden de gevraagde gegevens voor het laatst overgemaakt aan de bevoegde Commissie?
2. Hoeveel soorten afval en hoe groot was de hoeveelheid afvalstoffen die volgens de verstrekte gegevens in 1981, 1982 en 1983 in het Vlaamse land werden geboekt?
3. Welke passende maatregelen heeft de Vlaamse Executieve sinds 1981 tot heden genomen om de rationalisatie van de inzameling, het sorteren en de behandeling van afvalstoffen te bevorderen?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen wat volgt.

Zoals het geachte lid zelf vermeldt, dienen de Lidstaten, in casu België, een verslag op te stellen en te bezorgen aan de Commissie ten einde de toestand inzake afvalstoffen mee te delen. Dit is dan ook een taak weggelegd voor het departement van de heer Staatssecretaris F. Aerts.

Dit belette echter niet dat sinds de oprichting van de OVAM werk werd verricht ten einde de afvalstoffen geproduceerd in het Vlaamse Gewest te inventariseren. De inventarisatie van de afvalstoffen in het Vlaamse Gewest gebeurt, overeenkomstig artikel 7 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen, in twee grote groepen met name huishoudelijke en niet-huishoudelijke afvalstoffen.

Anno 1981 werden op basis van een doorgedreven enquête de gegevens verzameld betreffende huishoudelijke afvalstoffen in het Vlaamse Gewest. Vermits hiervoor geen meldingsplicht voorzien is werd het opvragen van deze gegevens tot op heden niet meer herhaald.

Er dient echter wel aangestipt te worden dat de aard en de omvang van de huishoudelijke afvalstoffen veel minder onderhevig zijn aan fluctuaties dan deze van niet-huishoudelijke afvalstoffen.

Het cijfermateriaal bij deze gegevens verzameld vormt het uitgangspunt van het voorontwerpplan voor huishoudelijke afvalstoffen en werd dan ook uitvoerig besproken in dit voorontwerp.

Niettemin is het toch nuttig een aantal cijfers, ontleend aan dit voorontwerp, aan te halen.

| Provincie | Aantal inwoners | Tonnage huisvuil (ton/jaar) | Tonnage grofvuil (ton/jaar) | Tonnage huishoudelijke afvalstoffen (ton/jaar) |
|-------------------|-----------------|-----------------------------|-----------------------------|--|
| West-Vlaanderen | 1.080.394 | 303.500 | 37.490 | 340.990 |
| Oost-Vlaanderen | 1.330.017 | 312.180 | 36.373 | 248.553 |
| Vlaams-Brabant | 931.120 | 244.615 | 40.376 | 284.991 |
| Antwerpen | 1.575.571 | 394.657 | 77.389 | 472.046 |
| Limburg | 711.902 | 144.215 | 23.182 | 167.397 |
| Vlaanderen | 5629.004 | 1.399.167 | 214.810 | 1.613.977 |

De niet-huishoudelijke afvalstoffen zijn aan de meldingsplicht onderworpen.

Deze is voor de eerste maal in 1983 in voege getreden en slaat op de hoeveelheden afvalstoffen geproduceerd in 1982. In 1984 is men aan de tweede uitgave van de jaarlijkse melding slaande op de hoeveelheden geproduceerde afvalstoffen in het jaar 1983.

Pas vrij recent beschikt men bij de OVAM over bruikbaar cijfermateriaal voor het jaar 1982. Dit hangt enerzijds samen met het „aanleren” van de meldingsplicht en anderzijds met het feit dat er een uitvoerige — bedrijf per bedrijf — terugwerking nodig was doordat de meldingswijze nog niet voldoende

bekend was inzonderheid bij de KMO's die in tegenstelling tot de grotere bedrijven niet beschikken over een milieuteam. Dit houdt in dat de verwerking van de cijfers 1982 pas nu kan gebeuren. Deze gecontroleerde gegevens dienen hoegenaamd niet als achterhaald beschouwd te worden daar zij een belangrijke functie zullen vervullen bij de prognose nopens de evolutie van de hoeveelheden niet-huishoudelijke afvalstoffen.

De gegevens voortvloeiend uit de melding 1984 zijn nog te recent en onvolledig om als dusdanig gebruikt te worden.

De maatregelen genomen door de Vlaamse Executieve nopens de rationalisatie van inzameling en verwerking situeren zich op meerdere niveaus. Vooreerst werden een aantal uitvoeringsbesluiten uitgevaardigd ten einde de verwerkingsmogelijkheden te rationaliseren in termen van vergunning, uitbating en te nemen voorzorgen met betrekking tot het milieubehoud. Daarnaast voorziet het voorontwerpplan voor huishoudelijke afvalstoffen in een reeks **samenwerkingsgebieden** waarin een georganiseerde inzameling gerationaliseerd wordt. Verder verlenen mijn diensten en de OVAM hun daadwerkelijke steun bij de organisatie van selectieve inzamelingen.

Wat de industriële afvalstoffen en inzonderheid de giftige en gevaarlijke afvalstoffen betreft, werd een studieverenootschap opgericht onder de naam INDERVER N.V., dat moet onderzoeken of in Vlaanderen een centrale verwijderingsinstallatie voor giftige en gevaarlijke afvalstoffen kan worden opgericht.

Vraag nr. 113
van 28 februari 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Inzamelen en verwijderen van afgewerkte olie — Maatregelen, resultaten, controle

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

- Artikel 2 van de Richtlijn van de Raad van 16 juni 1975 inzake de verwijdering van afgewerkte olie (PB 25 juli 1975) schrijft voor dat de lidstaten de nodige maatregelen moeten nemen ten einde het verzamelen en het onschadelijk verwijderen van afgewerkte olie te waarborgen.
- Welke maatregelen heeft de Vlaamse Executieve in dit verband getroffen en wat zijn de resultaten van de laatste 3 jaar?
- Artikel 10 van dezelfde Richtlijn schrijft voor dat elk bedrijf, dat meer dan een door elke lidstaat vast te stellen hoeveelheid afgewerkte olie produceert, die evenwel niet meer mag bedragen dan 500 l, een register moet aanleggen dat gegevens bevat ten aanzien van hoeveelheden, kwaliteit, oorsprong, lokalisatie alsmede van de overdracht en de ontvangst waarbij met name de datum van

deze laatste moet zijn aangegeven. Wordt dit artikel nageleefd? Hoe groot bedraagt voor de Vlaamse Gemeenschap de hoeveelheid afgewerkte olie waarvan sprake? Wat doen de bedrijven die meer dan 500 liter per jaar afgewerkte olie produceren of inzamelen? Hoeveel bedrijven bezitten hiertoe het voorgeschreven register en wat wijzen controles in dit verband uit?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

1. Voor het Vlaamse Gewest geldt nog altijd het koninklijk besluit van 3 oktober 1975. Hierin wordt het afhaken van afvalolie wettelijk geregeld in toepassing van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging.

Tot 15 februari 1984 werden 13 ophalers van afvalolie wettelijk erkend. De lijst hiervan zal aan het geachte lid persoonlijk worden toegestuurd. Er is momenteel ook een ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve in voorbereiding, dat specifiek de verwerking van afvaloliën zal regelen.

De controle op de afvalolieverwijdering wordt ingevolge het afvalstoffendecreet van 2 juli 1981 uitgeoefend door de ambtenaren van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest.

2. a. Aan het bovenvermelde in voorbereiding zijnde besluit wordt ook een ministerieel besluit toegevoegd, waarin het afvalolieregister wordt opgelegd.

Zodra het eerste besluit van de Vlaamse Executieve wordt gepubliceerd, kan ook het ministerieel besluit in verband met het afvalolieregister in voege treden.

- b. Binnen OVAM werd in januari 1984 een raming gemaakt van de geproduceerde hoeveelheden afvalolie. Deze raming wordt hierbij gegeven. Ze is opgesplitst per rubriek uit het afvalstoffenregister, en wordt gegeven op jaarbasis :

A. Minerale of synthetische oliën en vetten

| Nr. | Type | Hoeveelheid (in ton/jaar) |
|--------|-----------------------------------|------------------------------|
| 351 | afgewerkte motorolie | 28.000 |
| 352 | gebruikte transformatorolie | 3.715 |
| 354 | gebruikte thermische olie | 538 |
| 355 | gebruikte hydraulische olie | 11.206 |
| 356 | snij-, slijp-, boor- en walsoliën | 2.921 |
| 357 | gebruikte parafineolie | 1.063 |
| | resten van smeermiddelen | 605 |
| Totaal | | 48.048 ton/jaar |

B. Olieachtige tankresidu's of slibs
nrs. 361, 365, 366, 367, 391, 392, 401, 404, 412, 413, totaal 69.000 ton/jaar.

C. Oliemengsels
nrs. 381, 382 geen raming mogelijk.

D. Emulsies of olie/watermengsels
nrs. 362, 363, 364, totaal 16.000 ton/jaar.

E. Afvalolie, afkomstig van de scheepvaart (= BILGE olie)
Totaal 10.000 ton/jaar.

- c. Bedrijven die meer dan 500 liter afvalolie per jaar produceren. Hierin is geen duidelijke lijn te trekken. Sommige bedrijven (garages b.v.) gebruiken de afvalolie rechtstreeks voor het verwarmen van hun eigen werkplaatsen. Sommigen verkopen het produkt aan tuinbouwbedrijven die het gebruiken (al of niet na voorafgaande zuivering) om hun serres te verwarmen.

De afvalolie wordt opgehaald door erkende ophalers van afvalolie, waarna het produkt eerst kan gezuiverd worden door centrifuge, waarna het beter geschikt is als brandstof.

- d. register: zie antwoord sub 2a.

Vraag nr. 118 van 28 februari 1984 van de heer F. GEYSELINGS

Waterruiveringsstations — Totale capaciteit

Kan de geachte Minister mij meedelen hoe groot de totale capaciteit is van de reeds in werking zijnde waterzuiveringsstations, uitgedrukt in IE, voor Vlaanderen?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vraag kan ik hem mededelen dat de totale capaciteit van de in werking zijnde waterzuiveringsstations in het Vlaamse Gewest 3.227.000 i.e. bedraagt.

Vraag nr. 121 van 28 februari 1984 van de heer A. LARIDON

Zeevisserijonderwijs — Leervak EHBO

In antwoord op vraag nr. 244 d.d. 11 oktober 1983 onderkent de heer Minister terecht het zeer groot belang van het leervak EHBO in het zeevisserijonderwijs in ons land.

In de Belgische visserijscholen zijn de voorlopige voorstellen met programma en uren per leervak voor de verdere uitbouw van dit onderwijs bekend geworden. Het is dan ook verwonderend dat er slechts één enkel uurtje per week is en dan nog enkel in het 4e

jaar van het technisch- en beroepszeevisserijonderwijs. In de overige drie leerjaren wordt geen enkel EHBO-uurtje voorzien alhoewel dit zeker in zo'n onderwijsvorm hoogstnoodzakelijk is daar in de visserij veel ernstige ongevallen voorkomen.

Daarnaast is er eveneens nergens sprake van een praktisch gerichte opvoeding waarbij ook het aanleren van de kunstmatige ademhaling en hartmassage aan bod komen.

Vindt de geachte Minister het niet best dat voor het volgend schooljaar minstens een uitbreiding der EHBO-uren dient te gebeuren in plaats van een totale afbouw en dat het onderricht alsook de aansluitende proeven en examens zowel praktisch als theoretisch dienen opgevat te worden?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat in de programmacommissie die kortelings zal starten de nodige aandacht zal besteed worden aan het vak E.H.B.O.

Vraag nr. 123 van 2 maart 1984 van de heer F. COLLA

Zuid- Limburg — Afvalverwerking

In Zuid-Limburg is heel wat ongerustheid ontstaan in verband met de opgelegde indeling bij Regio 1 van de afvalverwerkingszones. Deze zone is volledig en uitsluitend afgestemd op Intercompost te Hoeselt. Het wordt betreurd dat voor deze indeling en de daarbij horende aansluitingen onvoldoende inspraak is gegeven aan de betrokken gemeentebesturen.

Ik heb in heel wat persverslagen gelezen dat een aantal gemeenten besloten hebben toe te treden en een aantal andere gemeenten besloten hebben zich terug te trekken uit Intercompost.

Graag had ik in dit verband van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord gekregen op volgende vragen.

1. Zijn de gemeenten van Zuid-Limburg verplicht aan te sluiten bij Intercompost?
2. Zullen er maatregelen genomen worden t.o.v. gemeenten die dit niet doen?
3. Welke waarborgen kunnen worden gegeven aan de gemeenten die aansluiten, dat de exploitatiekosten van Intercompost zullen dalen bij een algemene aansluiting?
4. Is het juist dat een gemeente die besluit toe te treden tot Intercompost, zich kan terugtrekken zonder bij komende kosten, indien de uitbatingskosten meer belopen dan 160 F per inwoner?
5. Of de verbeterings- of aanpassingswerken aan de compostinstallatie van Intercompost zullen leiden tot een verbetering van het rendement, tot een minder groot verlies, tot een verbetering van

het eindprodukt en tot een minder hinderlijke en milieuvriendelijker toestand?

6. In welke verhouding de aangevoerde afval van Intercompost gecommmercialiseerd wordt?
7. Waar stort Intercompost het afval dat niet kan verwerkt worden of niet kan verkocht worden?
8. Hoeveel stortplaatsen zijn er in Limburg met een vergunning en waar zijn zij gesitueerd?
9. Mogen de Zuid-Limburgse gemeenten hun huisvuil storten op de vergunde stortplaats te Houthalen?
10. Op grond van welke wettelijke of statutaire bepalingen de Luikse gemeenten zich konden terugtrekken uit Intercompost en hun vroeger onderschreven aandelen terugbetaald kregen?
11. Of het juist is dat de Luikse gemeenten nog een schuld hebben t.o.v. Intercompost? Hoeveel bedraagt deze schuld? En hoe kan zij worden gevorderd?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

1. Gelet op de gemeentelijke autonomie kunnen volgens het decreet van 2 juli 1981 de gemeenten van Zuid-Limburg niet verplicht worden om aan te sluiten tot de intercommunale C.V. Intercompost.

Echter in uitvoering van de artikelen 13 tot en met 19 van dit decreet betreffende het afvalplan, zullen de gemeenten van de Regio 1, Zuid-Limburg, voor de verwerking van hun huisvuil aangewezen zijn op de composteringsinstallatie van Bilzen, zoals voorzien is in het voorontwerpplan.
2. Tegen de gemeenten die niet aansluiten bij de intercommunale kunnen als dusdanig geen maatregelen getroffen worden. Maar aangezien zij hun huisvuil zullen moeten verwerken in de composteringsinstallatie van Intercompost C.V., zal de intercommunale, dus de aangesloten gemeenten, financiële maatregelen kunnen treffen door in de verwerkingsprijs een bedrag te voorzien voor de niet-aangesloten gemeenten in functie van het inschrijvings- en investeringsbedrag. Daarbij komt nog dat de gemeenten die niet aansluiten 19 % BTW moeten betalen op de exploitatieprijs, de aangesloten gemeenten zijn daar als lid van de intercommunale van vrijgesteld.
3. Een van de voornaamste doelstellingen is het optimaliseren (economisch milieuhygiënisch) van de verwerking van de huishoudelijke afval. Door het optimaal uitbouwen en benutten van de bestaande installaties zal normaliter de gemiddelde verwerkingsprijs dalen.

Door aan te sluiten zullen de gemeenten geen BTW moeten betalen (19% of 1/5 op de exploi-

tatieprijs) en zal de te betalen prijs niet verhoogd worden met het percentage van het investeringsbedrag dat door de aangesloten gemeenten voorgeschoten is.

4. De gemeente kan zich niet terugtrekken uit de intercommunale om reden dat de uitbetalingskosten meer dan 160 frank per inwoner belopen. De uittredingsmodaliteiten uit de intercommunale zijn vastgesteld in de statuten van de C.V. Intercompost.
5. De aanpassings- en moderniseringswerken van de installatie zullen leiden tot een rendementsverhoging van 10 naar 40 à 50 % composteerbare fractie.

Hierdoor zullen de vervoerkosten en de stortkosten van de niet composteerbare fractie sterk dalen. Hierbij komt nog dat door de overkapping van het gisting- of rijpingsveld optimaal gecomposteerd kan worden. Tot nu toe kon door de neerslag (regen, sneeuw, . . .) op de compostrijen een anaërobe gisting voorkomen (bij gebrek aan zuurstof in de composthoppen) wat dan voor de omgeving een reukhinder tot gevolg had (reuk van pulp).

Door de geplande affinage of zuiveringseenheid zal de compost gereinigd worden van glas en plastics zodat een goed verkoopbaar produkt verkregen wordt. Tevens zal in de toekomst de huisvuilcompost gemengd kunnen worden met turf, boomschorscompost, champignonmest en minerale meststoffen.

6. De aangevoerde afval wordt in de composteringsinstallatie verwerkt waardoor twee of drie fracties verkregen worden. 40 à 50% wordt gecomposteerd, de restfractie wordt gestort.

Door de compostering bekomt men uit het huisvuil — huisvuilcompost, een produkt dat vergeleken kan worden met stalmest en ook voor dezelfde doeleinden kan gebruikt worden. Van een commercialisatie van afval kan hier dus niet gesproken worden. Wel dient het eindprodukt gecommmercialiseerd te worden. Hiertoe heeft de Raad van Beheer beslist een landbouwkundig ingenieur hiermede te belasten en dit in samenwerking met de OVAM, de Vlaamse universiteiten, gespecialiseerde onderzoekscentra, de provinciale landbouwschool van Tongeren en de openbare besturen en landbouworganisaties die in deze sector bedrijvig zijn.

7. Op dit ogenblik moet 80 à 85 % van dit huisvuil afgevoerd worden naar het stort „REMO” te Houthalen-Helchteren en dit over een afstand van ± 32 km.

Om de transportkosten in de toekomst te verlagen heeft OVAM de opdracht gekregen een stortterrein aan te kopen in Bilzen, dit stort zal door OVAM zelf geëxploiteerd worden en is voorzien voor industrieel afval, de te storten resten van Intercompost en voor het grofvuil van de Regio Zuid-Limburg.

8. In Limburg zijn de volgende stortplaatsen vergund :

- Remo te Houthalen-Helchteren tot 31/12/1984 voor huisvuil;
- Groeve Swenters te Opoeteren tot 4/8/ 1989;
- Gemeente Genk tot 11/8/1984;
- Gemeente Sint-Truiden tot 24/ 1 1/ 1984.

9. In de nieuwe vergunning voor de stortplaats REMO te Houthalen-Helchteren is opgenomen dat vanaf 1/ 1/ 1985 geen huisvuil dat door de gemeenten of in opdracht van de gemeenten wordt opgehaald nog mag worden gestort.

10. Op grond van overeenkomst nr. 4 dd. 12/10/ 1978 tussen de Intercommunale, de gemeenten Hasselt, Tongeren, Hoeselt en Bilzen enerzijds en de gemeenten Luik, Saint-Nicolas en Ans anderzijds zijn de Luikse gemeenten uitgetreden uit Intercompost C.V. en zullen de vroeger onderschreven aandelen terugbetaald worden.

11. De bewering dat de Luikse gemeenten nog een schuld hebben t.o.v. Intercompost is ongegrond.

De Luikse vennoten hebben hun lasten in de exploitatie van Intercompost volledig betaald.

**Vraag nr. 124
van 2 maart 1984
van de heer L. VANVELTHOVEN**

Lommel — Zware olie in riolering

De Gemeentelijke Adviesraad voor het Leefmilieu van Lommel vestigt de aandacht op het feit dat in de buurt van de Blauwe Kei (Lommel) een tankschip gemeerd ligt dat vaten met blubber bevat nl. zware oliën.

OVAM zou een firma opdracht hebben gegeven het schip te ledigen. Terwijl iedereen zich afvroeg waar de betrokken firma met het goedje gebleven is, werd vastgesteld dat het zuiveringsstation geplaagd zat met veel olie. Verondersteld werd dat de inhoud van de tanken in de riolering werd geloosd.

OVAM heeft een andere firma gecontacteerd om het zuiveringsstation van deze olie-overlast te verlossen.

Graag vernam ik in dit verband:

1. of deze feiten kunnen bevestigd worden;
2. zo ja, of de betrokken firma om schadeloosstelling zal verzocht worden en of deze schadevergoeding reeds werd geraamd;
3. of dergelijke opdrachten worden gegeven zonder dat de firma's moeten meedelen waar ze met dergelijke afvalprodukten blij ven ;
4. welk toezicht er i.v.m. uitvoering van dergelijke opdrachten wordt uitgeoefend;

5. welke de uiteindelijke bestemming van de blubber is geworden.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

Op 14 april 1983 werd de openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest gecontacteerd in verband met 2 tankers gelegen naast het Kempisch kanaal.

De eigenaar van deze tankers was in faling.

Door de toezichthoudende ambtenaar werd een monsternamen uitgevoerd van de opgeslagen produkten.

Uit de analyseresultaten bleek de aanwezigheid van rottende graankorrels en van een beperkte hoeveelheid van lichte koolwaterstoffen, eigen aan grondstoffen als creosoot, creoline, carboline.

De curator werd aangespoord tot het verwijderen van deze afvalstoffen. Op 16 januari 1984 werd gestart met het verwijderen van de afvalstoffen.

Gezien de genoemde afvalstoffen, na steekvast maken, kunnen gestort worden op een klasse 1 stortplaats. werd een proef uitgevoerd door mengeling met zand.

Gezien echter de mengeling op een verhouding 1 tot 8 dient te gebeuren dient gezocht naar een andere mogelijkheid voor verwijdering. Momenteel is dit in onderzoek.

Wat betreft het onklaar geraken van het zuiveringsstation te Lommel door middel van olie, kan gesteld worden dat dit geenszins afkomstig is van lozingen uitgevoerd door de firma welke de genoemde afvalstoffen uit de tankers verwijdert. Het deponeren van de afvalstoffen, op een vergunde klasse 1 stortplaats werd immers gecontroleerd en stond onder toezicht van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest en de Dienst der Scheepvaart.

Wat betreft de concrete vragen kan ik het volgende antwoorden :

Punt 1 en 2: De betrokken firma is niet betrokken bij de vermeende lozing van de afvalstoffen in de riole-ring.

Punt 3 en 4: Dergelijke verwijderingen gebeuren onder toezicht van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest; controle wordt uitgeoefend op de stortplaatsen ondermeer door middel van het stortregister.

Punt 5: Op dit ogenblik werd ongeveer 25 m³ van de afvalstoffen verwijderd en gestort op een klasse 1 stortplaats te Houthalen. Gezien de moeilijkheden voor het steekvast maken, wordt gezocht naar een andere verwijderingsmogelijkheid.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

K. POMA VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 131 van 20 februari 1984 van de heer C. DE CLERCQ

Rijkssportcentra — Oprichting, patrimonium, infrastructuur, personeel en werking

Gelieve per centrum voor de jaren 1980 tot 1983 de volgende informatie te willen verstrekken.

1. Oprichting
De datum van ingang.
2. Patrimonium
Welk is het totaal bedrag aan gedane investeringen inzake aankoop gronden, oprichting gebouwen, infrastructures enz. ?
3. Materiaal en uitrusting
Welk is het globale bedrag inzake aankoop van materiaal en uitrusting, met vermelding van de aard ?
4. Personeel
Hoeveel bedraagt het personeelsbestand, met vermelding van het statuut (vastbenoemd, BTK, contractuele overeenkomst, tewerkgestelde werklonen, detachering enz.)?
5. Werking
 - a) Inkomsten: welke inkomsten werden geboekt betaald door gebruikers, clubs, verpachting, cafetaria, restaurant enz.?
 - b) Uitgaven : welke zijn de werkingskosten en -uitgaven met opsplitsing per onderwerp?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat gelet op het omslachtig en heterogeen karakter van de vraag het onmogelijk was de gegevens te verzamelen binnen de normale termijn.

Het nodige opzoekings- en compilatiewerk wordt dan ook momenteel door mijn respectieve diensten uitgevoerd.

Van zodra deze opdracht beëindigd, zullen de resultaten aan het geacht lid meegedeeld worden.

Vraag nr. 133 van 20 februari 1984 van de heer C. DE CLERCQ

Culturele centra — Oprichting, patrimonium, infrastructuur, personeel en werking

Gelieve per centrum voor het jaar 1983 de volgende informatie te willen verstrekken.

1. Oprichting
De datum van ingang.
2. Patrimonium
Welk is het totaal bedrag aan gedane investeringen inzake aankoop gronden, oprichting gebouwen, infrastructuren enz.?
3. Materiaal en uitrusting
Welk is het globale bedrag inzake aankoop van materiaal en uitrusting, met vermelding van de aard?
4. Personeel
Hoeveel bedraagt het personeelsaantal, met vermelding van het statuut (vastbenoemd, BTK, contractuele overeenkomst, tewerkgestelde werkløzen, detachering enz.)?
5. Werking
 - a) Inkomsten: welke inkomsten werden geboekt, betaald door gebruikers, clubs, verpachting, cafetaria, restaurant enz. ?
 - b) Uitgaven : welke zijn de werkingskosten en -uitgaven met opsplitsing per onderwerp?

Voorlopig antwoord

De volledige beantwoording van deze vraag vergt veel onderzoekingswerk.

Van zodra ik over alle gegevens beschik zal ik een definitief antwoord formuleren.

Wat het 4e punt van de vraag evenwel betreft, nl. inzake het personeel, laat ik het geachte lid nu meteen al rechtstreeks — omwille van de uitgebreidheid van de gegevens — een lijst worden van de personeelsformatie per cultureel centrum en onderverdeeld volgens het tewerkstellingsregime.

P. AKKERMANS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTE- LIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN NATUURBEHOUD

**Vraag nr. 105
van 2 maart 1984
van de heer F. GEYSELINGS**

Nertsenkwekerijen in Vlaanderen — Milieuhinder

Nertsenkwekerijen brengen heel wat milieuhinder met zich. Omdat de verantwoordelijke overheid niet altijd de noodzakelijke maatregelen treft om allerlei hindernissen ongedaan te maken, is het evident dat omwonenden zich steeds meer gaan verzetten tegen zulke inplantingen. Zulke situaties worden spoedig overal bekend met het gevolg dat er ook reeds verzet rijst tegen geplande vestigingen, elders in het land.

Ik krijg kennis van het bestaan van een nertsenkwekerij te Begijnendijk, waarvoor geen exploitatievergunning zou bestaan. Er wordt in de omgeving een erge stank waargenomen. De nertsenkweker maakt thans plannen om zich te gaan vestigen te Heist-op-den-Berg (Zonderschot). Hier werden de eerste

werken aangevat nog vóór de vergunning werd afgeleverd.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Beschikt de nertsenkwekerij te Begijnendijk over een geldige exploitatievergunning? Zo ja, wanneer werd ze afgeleverd en voor hoeveel jaar? In ontkenkend geval, wat werd er van overheidswege gedaan om deze illegaliteit ongedaan te maken?

2. Te Begijnendijk veroorzaakt deze nertsenkwekerij ergerlijke stankhinder. Wat werd er gedaan om de buurtbewoners hiervan te verlossen?

3. De nertsenkweker wenst thans te verhuizen naar Heist-op-den-Berg, waar reeds de werken zijn aangevat. Werd hiervoor een exploitatievergunning afgeleverd? Zo ja, wanneer?

Werd er rekening gehouden met de argumenten van de bevolking?

4. Er wordt gezegd dat de werken reeds waren aangevat terwijl er nog geen vergunning bestond. Kan mij verklaard worden waarom zulke illegale situaties mogen blijven voortduren?

NB: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs.

Voorlopig antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid mededelen dat aan AROL de nodige informatie gevraagd wordt om inhoudelijk te kunnen antwoorden.

Van zohast de nodige gegevens me bekend zijn, zal ik niet nalaten een inhoudelijk antwoord te verstrekken.

**Vraag nr. 106
van 7 maart 1984
van de heer W. SEEUWS**

*Gemeente Destelbergen - deelgemeente Heusden —
Verschil tussen het voorlopig en het definitief gewest-
plan*

Bij MB van 17 september 1974 en bij KB van 14 september 1977 werden respectievelijk het voorlopig en het definitief gewestplan vastgelegd. Wij stellen vast dat het definitief gewestplan — op het grondgebied van de vroegere gemeente Heusden, nu gefusioneerd met Destelbergen — grondig verschilt van het voorlopig gewestplan.

Navraag bij verschillende diensten over het waarom van deze wijzigingen heeft tot nu toe geen afdoend antwoord gegeven.

Zou de geachte Minister willen laten onderzoeken en mij antwoord geven op de volgende vragen?

- Tussen de Schelde en de Meersstraat (PVBA Thovadec) werd een deel woongebied veranderd in industriegebied.
- In het groene parkgebied Klaver werd een groene driehoekige oppervlakte veranderd in woongebied.
- In de Muizendries werd een stukje agrarisch gebied gewijzigd in woongebied.
- Langs de Schelde ten zuiden van de Bosseveerhoeve vlakbij de snelweg R4, werd een natuurgebied omgezet in een ontginningsgebied.
- Verderop langs de Schelde richting Wetteren, veranderde een natuurgebied in Valleigebied.

Ondanks het feit dat het definitief gewestplan een welbepaalde bestemming aan het grondgebied heeft gegeven, stel ik vast dat:

- een gebied — groen gekleurd — in het parkgebied Zandberg ondertussen verkaveld en bebouwd werd;
- een perceel grond gelegen tussen de Wellinckstraat en Park ter Kouter in een geel gekleurd agrarisch, landschappelijk waardevol gebied, verkaveld en gedeeltelijk herbouwd werd. Het nog niet bebouwde deel wordt nu nog als bouwgrond te koop aangeboden.

Zou de geachte Minister mij willen laten weten waarom en wie toelating heeft gegeven om, zonder wijziging van het definitief gewestplan, hiervan af te wijken en wat hij meent te moeten doen om de verantwoordelijken hiervoor — indien nodig — ter verantwoording te roepen?

Voorlopig antwoord

Gevolggewend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de nodige informatie aan AROL gevraagd wordt.

Van zohaast me de gegevens bekend zijn, zal ik niet nalaten inhoudelijk te antwoorden.

J. LENSSENS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 102 van 20 februari 1984 van de heer E. BALDEWIJNS

Hoger Instituut voor de Arbeid — Optrachten

Het is ons bekend dat de heer Minister van onderwijs herhaaldelijk een beroep doet op de diensten van het Hoger Instituut voor de Arbeid dat in nauwe relatie staat met de Katholieke Universiteit te Leuven.

Graag hadden we van de geachte Minister vernomen:

- het aantal opdrachten dat hij aan bovengenoemd instituut heeft gegeven;

- de inhoud van deze opdrachten;
- de kosten, ten laste van de Gemeenschapsminister, van elke van deze opdrachten;
- of hij ook een beroep doet op vergelijkbare diensten of instellingen afhankelijk van of samenwerkend met andere universiteiten dan de KUL.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 104 van 23 februari 1984 van de heer J. ANSOMS

Hoger onderwijs — Studiebeurzen

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister voor de jaren 1979, 1980, 1981, 1982 en 1983:

- het aantal studiebeurzen dat is toegekend aan studenten van het hoger onderwijs;
- de totale som die daarvoor jaarlijks werd besteed;
- het gemiddelde bedrag dat in die jaren per beursgerechtigde student van het hoger onderwijs werd besteed;
- het aantal studiebeurzen dat geen recht had op een studiebeurs.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 105 van 27 februari 1984 van de heer M. OLIVIER

Drinkwatervoorziening in Vlaanderen — Evolutie van de prijzen

De drinkwatervoorziening wordt in Vlaanderen verzekerd door de:

- Nationale Maatschappij der Waterleidingen (NWDW);
- Tussengemeentelijke Maatschappij der Vlaanderen voor Waterbedeling (TMVW);

- Antwerpse Waterwerken (AWW);
- Provinciale en Intercommunale Drinkwatermaatschappij der Provincie Antwerpen (PIDPA);
- Intercommunale Waterleidingsmaatschappij van Veurne-Ambacht (IWVA);
- Intercommunale Watervoorzieningsmaatschappij voor Zuid-Oost-Brabant (IWZO);
- Brusselse Intercommunale Watermaatschappij (BIVM);
- Gemeentelijke Dienst.

Mag ik voor elk der bovenvermelde maatschappijen de evolutie van de prijzen sedert 1974 kennen wat betreft :

- a. het jaarlijks forfait;
- b. het meerverbruik per m³;
- c. de aansluitingskosten?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 107 van 28 februari 1984 van de heer F. GEYSELINGS

Milieuaangelegenheden — Gemeentelijke deskundigen, overheidscontrole en provinciale bevoegdheid

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Hoeveel gemeenten in het Vlaamse land hebben een milieudeskundige aangeworven?
2. Hoe dikwijls werd door een gemeentebestuur een beroep gedaan op de controlerende overheidsinstanties inzake milieuaangelegenheden?
3. Worden in de toekomst voor de provinciale overheden enige bevoegdheden inzake leefmilieu voorzien? Zo ja, welke?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 108 van 28 februari 1984 van de heer F. GEYSELINGS

Milieu wetgeving — Ambtenaren betrokken bij controle

Graag verneem ik van de geachte Minister hoeveel ambtenaren betrokken zijn bij het uitoefenen van de controle op de toepassing van de vigerende milieuwetgeving.

Kunnen deze cijfers ook worden verstrekt voor de verschillende deelsectoren van het controle-apparaat ?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de gevraagde gegevens, zo spoedig mogelijk, aan mijn administratie werden opgevraagd.

Van zodra deze in mijn bezit zijn, zullen ze aan het geachte lid persoonlijk worden toegestuurd.

Vraag nr. 109 van 28 februari 1984 van de heer F. GEYSELINGS

Researchinstututen — Onderzoek en stimuleren van milieutechnologie

Kan de geachte Minister mij meedelen welke autonome researchinstututen zich in Vlaanderen bezighouden met het onderzoek en het stimuleren van milieutechnologie?

Wat zijn hun specialisaties?

Voor welke bedragen werden zij door de Vlaamse deelregering reeds gesubsidieerd?

Welke zijn de vooruitzichten?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 110 van 28 februari 1984 van de heer F. GEYSELINGS

Nieuwe milieutechnologieën — Ontwikkeling en subsidiëring

Voert de Vlaamse Executieve op dit ogenblik een subsidiëringpolitiek inzake wetenschappelijk onder-

zoek, research en investeringen om de ontwikkeling van nieuwe milieutechnologieën te bevorderen?

In bevestigend geval, welke bedragen worden voorzien voor welke sectoren, bedrijven en instanties?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 114 van 28 februari 1984 van de heer F. GEYSELINGS

Industriële bedrijven — Milieuheffing

Graag ontvang ik een antwoord op de volgende vraag.

Wanneer voorziet de Vlaamse Executieve in milieuheffingen op de industriële bedrijven die binnen de normen afvalwaters lozen, rookgassen emitteren of schadelijke afvalstoffen produceren ?

Indien er hieromtrent plannen bestaan, verneem ik graag welke tarieven er worden voorzien.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 115 van 28 februari 1984 van de heer F. GEYSELINGS

Bouw van waterzuiveringsstations — Subsidiëring

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Welke bedragen werden in de periode 1975-1980 besteed voor de subsidiëring van de bouw van waterzuiveringsstations?
2. Hoe kan het dat het destijds beschikbare subsidiebedrag in de eerste jaren niet werd opgebruikt terwijl anderzijds sommige bedrijven zeer lang op hun subsidies dienden te wachten?
3. Volgens welk plan en welke voorwaarden verliep het toekennen van deze subsidies?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden ver-

richt, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 116 van 28 februari 1984 van de heer F. GEYSELINGS

Geluidshinder, lucht- en waterverontreiniging — Uitvoeringsmaatregelen

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Welke maatregelen denkt de Vlaamse Executieve in de toekomst nog te nemen ter uitvoering van de kaderwetten op de:
 - a. luchtverontreiniging;
 - b. waterverontreiniging;
 - c. geluidshinder?
2. Welke besluiten worden er overwogen of gepland ter uitvoering van het decreet op de afvalstoffen (1982)?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 117 van 28 februari 1984 van de heer F. GEYSELINGS

Nertsenkwekerij te Begijnendijk — Exploitatievergunning, milieuhinder en verhuis

Nertsenkwekerijen brengen heel wat milieuhinder met zich. Omdat de verantwoordelijke overheid niet altijd de noodzakelijke maatregelen treft om allerlei hindern ongedaan te maken, is het evident dat omwonenden zich steeds meer gaan verzetten tegen zulke inplantingen. Zulke situaties worden spoedig overal bekend met het gevolg dat er ook reeds verzet rijst tegen geplande vestigingen, elders in het land.

Ik krijg kennis van het bestaan van een nertsenkwekerij te Begijnendijk, waarvoor geen exploitatievergunning zou bestaan. Er wordt in de omgeving een erge stank waargenomen. De nertsenkweker maakt thans plannen om zich te gaan vestigen te Heist-op-den-Berg (Zonderschot). Hier werden de eerste werken aangevat nog vóór de vergunning werd afgeleverd.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Beschikt de nertsenkwekerij te Begijnendijk over een geldige exploitatievergunning? Zo ja, wanneer werd ze afgeleverd en voor hoeveel jaar? In ontkenkend geval, wat werd er van overheidswege gedaan om deze illegaliteit ongedaan te maken?
2. Te Begijnendijk veroorzaakt deze nertsenkwekerij ergerlijke stankhinder. Wat werd er gedaan om de buurtbewoners hiervan te verlossen?
3. De nertsenkweker wenst thans te verhuizen naar Heist-op-den-Berg, waar reeds de werken zijn aangevat. Wordt hiervoor een exploitatievergunning afgeleverd? Zo ja, wanneer? Wordt er rekening gehouden met de argumenten van de bevolking?
4. Er wordt gezegd dat de werken reeds waren aangevat terwijl er nog geen vergunning bestond. Kan mij verklaard worden waarom zulke illegale situaties mogen blijven voortduren?

NB: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Akkernans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 118 van 28 februari 1984 van de heer F. GEYSELINGS

Milieu-investeringen — Stand van zaken

Kan de geachte Minister mij meedelen:

1. hoeveel de milieu-investering de laatste 3 jaar bedroeg, gedragen door de privésector en de Vlaamse overheid voor:
 - a. energieopwekking,
 - b. drinkwater en industriële waterzuivering,
 - c. rioolwaterverzameling en -zuivering,
 - d. bodemsanering ;
2. hoeveel in Vlaanderen in diezelfde periode werd geïnvesteerd voor grondstoffen, energie- en hulpstoffen, nodig voor het onderhoud en de exploitatie van zuiverings- en verwerkingsinstallaties;
3. hoeveel de milieu-industrie (**research-technologische** produktie, sanering) in Vlaanderen in het BNP van ons land vertegenwoordigt;
4. of er bij de Vlaamse Executieve plannen bestaan om vraag en aanbod van milieutechnologie in Vlaanderen te analyseren en te coördineren?

NB: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve,

Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat wat betreft de punten 1 en 2 van de vraag onderzoeken worden verricht, teneinde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

De punten 3 en 4 behoren tot de bevoegdheid van de heer G. Geens. Daarom wordt verwezen naar zijn antwoord op deze vragen.

Vraag nr. 120 van 29 februari 1984 van de heer F. GEYSELINGS

Scheikundige industrie in Limburg — Afvallozing, gevolgen en maatregelen

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Zullen de scheikundige fabrieken Tessenderlo Chemic en de Limburgse Vinylmaatschappij van Tessenderlo en Limburg Chemic van Kwaadmechelen verplicht worden hun afval in de collector te lozen?
Zo ja, wanneer en tegen welke voorwaarden?
2. Onderzoeken hebben uitgewezen dat het slib van de Laak radio-actief is en gevaarlijke stoffen bevat zoals arsenicum, kwik, lood en cadmium. Bestaat de intentie om het slib van de Laak te verwijderen?
3. De grootste vervuilers van de Laak en de Nete zijn bekend. Er wordt gezegd dat deze de lozingsnormen op meerdere punten en fel hebben overschreden.
Wat is u hiervan bekend en wat werd er ondernomen om deze onwettigheid te doen ophouden?
4. Hoeveel betaalt elk voornoemd bedrijf jaarlijks aan milieubelasting en op hoeveel worden de onkosten geraamd die zij met hun afvallozing hebben veroorzaakt?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 122 van 28 februari 1984 van de heer A. LARIDON

Zeevisserijonderwijs — Lesgevers EHBO

In de Belgische zeevisserijscholen zijn lesgevers die bijzondere leergangen gevolgd hebben (o.a. bij het Rode Kruis van België) en zich aldus theoretisch en praktisch bijgeschoold hebben op gebied van de Eerste Hulp bij Ongevallen. Onder deze personeelsleden zit zelfs een deskundige EHBO'er!

Mag ik hierbij vragen aan de geachte Minister of het niet wenselijk is de EHBO-leervakken in het zeevisserijonderwijs aan deze personen bij voorkeur toe te vertrouwen indien zij tevens over het getuigschrift beschikken ten einde technische vakken zeevisserijonderwijs te geven?

Mag ik tevens vragen of de heer Minister eveneens mijn mening deelt dat de proeven EHBO voor het zeevisserijonderwijs welke jaarlijks in de Zeevaartschool te Oostende plaats hebben, door bovenaangehaalde leraars zouden afgenomen worden. Aldus zou het verkieslijk zijn tenminste één personeelslid welke het leervak EHBO geeft en zich ervan blijvend op de

hoogte stelt in de examenjury's voor het zeevisserijonderwijs op te nemen als bijzonder lid van deze jury's?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.